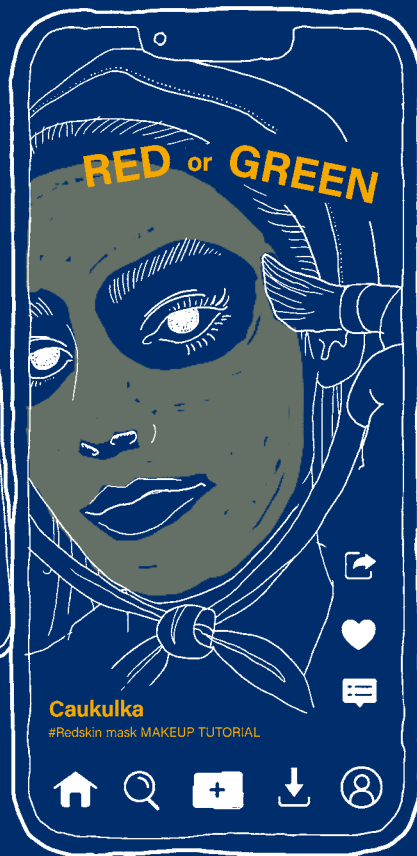
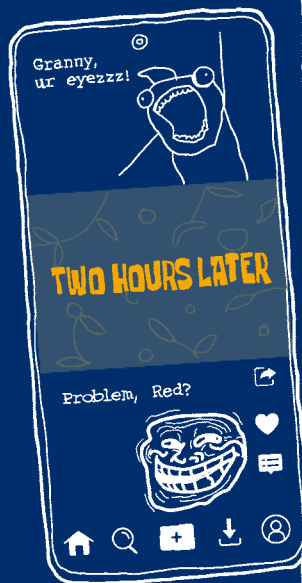

ZPRÁVY 2024

LÉTO

Čaukulka, lidi. Vítejte v dalším videu: Udělej si sám. Já jsem Červená Karkulka a v tomhle díle vám ukážu, jak si vyrobit vlastní červený čepeček. Protože ten, kdo má dnes červený čepeček, je hustej a cool! Tady to takhle ohnete a teď máte vlastní červený čepeček. Jste hustý a cool! Dnešní video bylo krátké, protože odpoledne jdu za babičkou. Má narozeniny. Všechno nejlepší, babičko! Díky lidi za koukání! U příštího videa čaukulka!

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

FINALISTÉ CENY EVALDA SCHORMA ZA ROK 2023

Agentura DILIA uděluje každoročně Cenu Evalda Schorma určenou studentům divadelních škol za původní hru, dramaturgii či překlad. Do finále letošního ročníku Ceny Evalda Schorma byli nominováni:

Kryštof Krejčí, Dana Hlaváčová (DAMU) za dramaturgii románu Jáchyma Topola **Sestra**

Barbora Rokytová (FFMU) za původní hru **Nějak tě nestihám**

Tomáš Ráliš (DAMU) za původní hru **Vyhubyt**

Natálie Bočková (JAMU) za původní hru **Tolik něhy**

María Nona Mlejnská (JAMU) za překlad hry Alice Birch **Revoltu. Řekla. A zítra zas.**

Markéta Bohadlová, Helena Gricová, Emma Žežulová (JAMU) za původní hru **Všechno své si nosím s sebou**

Vojtěch Franců (DAMU) za původní hru **Alchymisti**

Slavnostní předání Ceny Evalda Schorma proběhne v rámci komponovaného večera scénických skic Večere s novou hrou 12. června 2024 od 20:00 hodin před Divadlem VILA Štvanice. Během večera proběhne mimo jiné scénická skica úryvku vítězné hry.

Všem nominovaným gratulujeme!

OBSAH

Kontakty	2
DIVADELNÍ ODDĚLENÍ	3
Informujeme	3
Rozhovor	9
Premiéry	13
Nabízíme – České hry	17
Nabízíme – Přeložené zahraniční hry	26
Nabízíme – Nepřeložené zahraniční hry	34
HUDEBNÍ ODDĚLENÍ	44
Premiéry	44
Informujeme	44
LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ	45
Informujeme	45
MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ	48
Premiéry	48
Informujeme	48
Rejstřík	52

**Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.**

Krátkého 143/1,
190 00 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL

Mgr. Jan Barták

SEKRETARIÁT ŘEDITELE

Eva Kraupnerová

tel.: 266199813

Ústředna:

tel.: 283891587

Linka pro volání z mobilu:

tel.: 606614658

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax: 266199876

referenti pro tuzemsko

tel.: 266199826

referenti pro zahraničí

tel.: 266199833

agentáž

Mgr. Marie Špalová

tel.: 266199861

Mgr. Helena Singh Eliášová

tel.: 266199823

MgA. Petra Zachatá, Ph.D.

tel.: 266199837

zasílání textů amatérům

Mgr. Pavla Jakobsson

e-mail: jakobsson@dilia.cz

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Mgr. Helena Pavlíková

tel.: 266199816

referent pro tuzemsko

Jitka Tomešová

tel.: 266199817

referent pro zahraničí

Erika Svobodová

tel.: 266199866

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Alžběta Široká

tel.: 266199841

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax.: 266199876

referenti

Jan Rychta DiS.

Ondřej Šárek

tel.: 283893709

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA AUTORSKÝCH PRÁV

ředitel kolektivní správy

Tomáš Herold LL.B.

tel.: 266199862

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom

Jana Junová

tel.: 266199818

vedoucí honorářové účtárny

Šárka Procházková

tel.: 266199819

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

JUDr. Andrea Chaibiová

tel.: 266199865

tel.: 266199847

dědictví a úschova děl

Barbora Chovancová

tel.: 266199834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz.

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz

Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

CENY DIVADELNÍ KRITIKY ZNAJÍ SVÉ VÍTĚZE. BODOVALI TOMÁŠ DIANIŠKA A TOMÁŠ RÁLIŠ, INSCENACÍ ROKU JSOU BAKCHANTKY.

Tomáš Dianiška a **Tomáš Ráliš**, autoři zastupovaní DILIA, ovládli v sobotu 16. března 2024 Ceny divadelní kritiky, které se udělují na základě výsledků ankety kritiků vyhlášené časopisem Svět a divadlo.

Hlasující, kteří se do ankety zapojili, rozhodli, že nejlepší poprvé uvedenou českou hrou minulého roku bylo **Tělo tajné agentky** Tomáše Dianišky, kterou uvádí v Dianiškově režii Klicperovo divadlo Hradec Králové.

Talentem roku byl vyhlášen dramatik a režisér Tomáš Ráliš, který za svou hru **Spotřeba druhu** získal minulý rok již potřetí naši Cenu Evalda Schorma. V DILIA zastupujeme i jeho další oceněné hry **Sorex** a **20/21**, stejně jako nejnovější hru **Vyhubyt**.

Texty obou autorů máme v DILIA k dispozici, v případě zájmu nás neváhejte kontaktovat.

Nejlepší inscenací roku 2023 se staly Eurípidovy *Bakchantky* uváděné v Národním divadle v režii Jana Friče. Herecké kategorie ovládli Anežka Kubátová za svůj výkon v inscenaci *O Pavlovi* a zesnulý Norbert Lichý za ztvárnění role Andrého ve hře *Otec*. Titulem divadlo roku se může pyšnit Divadlo X10. Nejlepší hudbu složil podle kritiků Jakub Kudláč k *Bakchantkám* a nejlepší scénografii vytvořily Tereza Gsöllhoferová a Eva Justichová pro inscenaci *Climax*.

Všem oceněným gratulujeme!

Synopsi *nejlepší poprvé uvedené české hry roku 2023 Tělo tajné agentky* naleznete v sekci *Nabízíme – české hry*. *Všechny hry Tomáše Dianišky a Tomáše Ráliše jsou k dispozici v DILIA.*

EBONI BOOTH ZÍSKALA PULITZEROVU CENU ZA DRAMA

Pulitzerovu cenu za nejlepší drama uplynulého roku získala Eboni Booth za hru *Primary Trust*. Mezi finalisty byli také Shayok Misha Chowdhury a autorský tandem Moisés Kaufman a Amanda Gronich.

Eboni Booth je spisovatelka a herečka z New Yorku, absolventka Vermontské univerzity a prestižního programu dramatického psaní „Lila Acheson Wallace American Playwrights Program“ na Juilliardu. V současnosti je rezidenční autorkou vyhlášeného amerického centra pro novou dramaturgii „New Dramatists“.

Věnuje se také televizní a filmové tvorbě, momentálně spolupracuje s HBO. Dříve působila jako scenáristka seriálů *We Were the Lucky Ones* (Hulu/20th/Old 320 Sycamore) či *Julia* (HBO Max/Lionsgate/3Arts). Její kritikou oceňovaný dramatický debut **Paris** měl světovou premiéru v nastudování divadelní společnosti Atlantic Theater Company v sezóně 2019/2020.

Její nejnovější hru **Primary Trust**, která sklídila nadšené recenze, nastudovalo divadlo Roundabout Theater Company v roce 2023. Porota Pulitzerovy ceny text popsala jako *jednoduchý a elegantně zpracovaný příběh citově narušeného muže /.../, který ukazuje, jak sebemenší dobrý skutek může změnit život člověka a obohatit celou komunitu*. Hru máme v DILIA k dispozici.

Do finále byl v kategorii dramatu nominován také původem indický dramatik a režisér **Shayok Misha Chowdhury** žijící v USA za bilingvní dramatický text **Public Obscenities** o queer Američanovi bengálského původu, který se v Indii znovu shledává se svou rodinou. Třetí finalistů uzavřel autorský tandem **Moisés Kaufman** a **Amanda Gronich** za dokumentární drama **Here There Are Blueberries**, které otevírá téma

holokaustu z netradičního úhlu pohledu, když zkoumá původ fotoalba z Osvětami. I tuto hru vám můžeme obratem zaslat.

Pětičlenná porota, v níž zasedl mimo jiné i dramatik a laureát Pulitzerovy ceny Tracy Letts, posuzovala několik desítek divadelních her přihlášených do soutěže. Přestože je cena udělena autorovi či autorce (případně autorskému tandemu) vítězného díla, přihlíží se i k inscenaci hry.

Synopse her Primary Trust a Here There Are Blueberries naleznete v sekci Nabízíme – nepřełożené zahraniční hry.

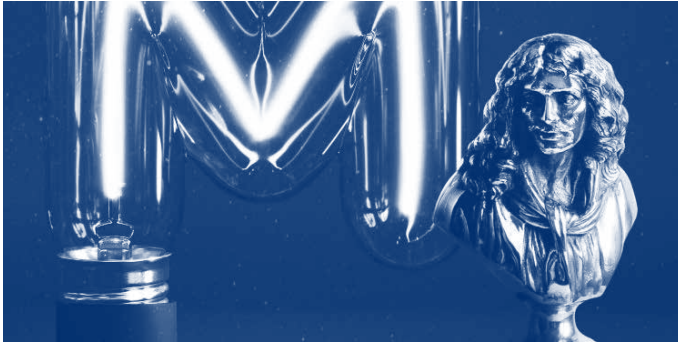
NOMINACE NA PRESTIŽNÍ FRANCOUZSKÉ DIVADELNÍ CENY LES MOLIERES 2024 BYLY ZVEŘEJNĚNY

Slavnostní předání cen se odehraje 6. května od 21:00 v divadle Folies Bergère. Ceremoniál jubilejního 35. ročníku bude vysílat televize France 2. Večerem provede francouzská komička Caroline Vigneaux.

Hned několik nominací získali také autoři a autorky zastupovaní DILIA.

Courgette / Cuketka, jevištní adaptace oblíbené knížky pro děti a mládež Gillese Parise *Můj život Cuketky*, získala 7 nominací na prestižní ocenění. Autory dramaturgie jsou Pamela Ravassard a Garlan Le Martelot. Český překlad adaptace připravuje Irena Novotná.

Cuketka byla nominována v těchto kategoriích: Nejlepší inscenace ve veřejném divadle, Nejlepší herečka (Vanessa Cailhol), Nejlepší režie (Pamela Ravassard), Nejlepší herec (Garlan Le Martelot), Nejlepší herec ve vedlejší roli (Florian Choquart), Nejlepší herec ve vedlejší roli (Vincent Viotti), Nejlepší herečka ve vedlejší roli (Lola Roskis).

Rudy Milstein byl za svou hořkou komedii ***C'est pas facile d'être heureux quand on va mal / Není snadné být šťastný, když je vám na nic*** nominován na Moliera pro Nejlepšího autora a Nejlepší komedii.

Hra Léonore Confino ***L'Effet Miroir / Zrcadlový efekt*** získala dvě nominace, a to Nejlepší autorka a Nejlepší herečka ve vedlejší roli (Jeanne Arènes). Český překlad připravuje Petr Christov.

Thriller ***Denali*** Nicolase Le Bricquira získal čtyři nominace na prestižní ocenění, a to v kategoriích: Nejlepší hra v komerčním divadle, Nejlepší zvuk a vizuální efekty, Nejlepší režie v soukromém divadle (Nicolas Le Bricquira) a Nejlepší herečka (Lucie Brunet).

Komedie ***Videoklub*** Sébastiena Thiéryho získala dvě nominace, a to: Nejlepší komedie a Nejlepší herečka v soukromém divadle (Noémie Lvovská). Hru do češtiny převal Zdeněk Bartoš.

Nejnovější hra Alexise Michalika ***Passeport*** získala nominaci na Nejlepšího herce ve vedlejší roli (Kevin Razy).

Jean-Philippe Daguerra získal se svou hrou ***Le huitieme ciel*** také jednu nominaci, a to pro Nejlepší herečku ve vedlejší roli (Charlotte Matzneff).

Julien Ratel získal se svou hrou ***Ferme bien ta gueule*** nominaci v kategorii Nejlepší komedie. Český překlad připravuje Petr Christov.

Odvážná komedie Yasminy Rezy ***James Brown mettait des bigoudis / James Brown nosil natáčky*** získala dvě nominace, a to Nejlepší autorka a Nejlepší herečka ve vedlejší roli (Josiane Stoléru). Hru do češtiny přeložil Michal Lázňovský. Práva jsou pro ČR k dispozici.

Komorní hra ***Freud et la femme de chambre / Freud a pokojská*** autora Leonarda de la Fuente získala nominaci pro Nejlepší herečku (Nassima Benchicou). Český překlad připravuje Alexander Jerie.

Nominaci na Nejlepšího žijícího autora/autorku francouzské proveniencce získali:

Léonore Confino za hru *L'effet miroir*

Julie Deliquet za hru *Welfare*

Jean-Christophe Dollé za hru *Allosaurus [Même rue, même cabine]*

Rudy Milstein za hru *C'est pas facile d'être heureux quand on va mal*

Aïla Navidi za hru *4211 km*

Yasmina Reza za hru *James Brown mettait des bigoudis*

Synopse her naleznete v sekci Nabízíme – přeložené zahraniční hry. Texty vám rádi zašleme k přečtení.

CENY LAURENCE OLIVIERA PLNÉ HVĚZD

V neděli 14. dubna 2024 byli v Royal Albert Hall vyhlášeni laureáti prestižních britských divadelních cen Olivier Awards. Slavnostním večerem provázela herečka, zpěvačka a moderátorka Hannah Waddingham, program zpestřila čísla z nominovaných muzikálů a závěrečná pocta londýnskému National Theatre, které v aktuální sezoně slaví šedesát let od založení.

Tato prestižní britská scéna se v nominacích objevila hned patnáctkrát, a to v různých kategoriích za inscenace původních her **Dear England**, **The Motive And The Cue**, **Till The Stars Come Down** a **The Effect**. První tři jmenované texty National Theatre v sezoně 2023/2024 uvedlo ve světové premiéře. Plných devět nominací získalo drama Jamese Grahama z fotbalového prostředí **Dear England**, mezi nimi i za herecký výkon Josepha Fiennese, který ztvárnil manažera anglické fotbalové reprezentace Garetha Southgatea, režii Ruperta Goolda a za nejlepší hru. Právě v této kategorii nakonec cenu získalo, a to navzdory silné konkurenci. Nominovány byly také texty **The Motive And The Cue** autora **Jacka Thorna** o bouřlivém procesu zkoušení inscenace Shakespeara Hamleta na Broadwayi, rodinné drama **Till The Stars Come Down** residenční autorky National Theatre **Beth Steel** a rodinná sága **Jeze Butterworthe** s vynikajícími hereckými příležitostmi pro dámskou šatnu **The Hills of California** uváděná v Harold Pinter Theatre. Všechny tři tituly máme v DILIA k dispozici.

Nejúspěšnější inscenací večera se však stalo nové zpracování muzikálu Andrewa Lloyda Webbera **Sunset Boulevard** uváděné v Savoy Theatre. Z jedenácti nominací proměnilo plných sedm, a to i v těch nejprestižnějších kategoriích. Jamie Lloyd získal Cenu sira Petera Halla za nejlepší režii a představitelé ústředních rolí Nicole Scherzinger a Tom Francis byli vyhlášeni nejlepšími muzikálovými herci sezony.

Nejlepším novým muzikálem se stal titul **Operation Mincemeat** autorů Davida Cumminga, Felixe Hagana, Natashy Hodgson a Zoë Roberts, jehož námětem úspěšný britský dezinformační projekt zrealizovaný během druhé světové války.

Jako nejlepší činoherní herci sezony byli oceněni Mark Gatiss za roli režiséra Johna Gielguda v inscenaci **The Motive and The Cue** a australská herečka Sarah Snook za strhující one woman show v neotřelé adaptaci Wildova **Obrazu Doriany Graye**, v níž ztvárnila neuvěřitelných 26 postav (dramatizace a režie Kip Williams).

Letošní Ceny Laurence Olivier se vyznačovaly nevídanou koncentrací hvězdných jmen. Ikona seriálu Sex ve městě Sarah Jessica Parker byla na tuto cenu nominovaná vůbec poprvé, a to za herecký výkon v inscenaci komedie Neila Simona **Apartmá v hotelu Plaza**, kde hraje se svým manželem Matthewem Broderickem. Představitel Moriartyho ze seriálu Sherlock Andrew Scott si mohl odnést cenu za monodrama **Vanya** a někdejší Doctor Who David Tennant za roli **Macbetha**.

Výběr z nominací v nejvýraznějších kategoriích (vítězové jsou uvedeni na prvním místě, tučně jsou vyznačeny hry, které vám můžeme obraťem zaslat, další tituly na vyžádání rádi zajistíme):

Nejlepší hra

James Graham: *Dear England* (National Theatre – Olivier & Prince Edward Theatre)

Jez Butterworth: ***The Hills Of California*** (Harold Pinter Theatre)

Jack Thorne: ***The Motive And The Cue*** (National Theatre – Lyttelton & Noël Coward Theatre)

Beth Steel: ***Till The Stars Come Down*** (National Theatre – Dorfman)

Nejlepší herečka

Sarah Snook (*Obraz Doriany Graye*, Theatre Royal Haymarket)

Laura Donnelly (***The Hills Of California***, Harold Pinter Theatre)

Sophie Okonedo (*Medea*, @sohoplace)
Sarah Jessica Parker (**Apartmá v hotelu Plaza**, Savoy Theatre)
Sheridan Smith (*Shirley Valentine*, Duke Of York's Theatre)

Nejlepší herec

Mark Gatiss (**The Motive And The Cue**, National Theatre – Lyttelton & Noël Coward Theatre)
Joseph Fiennes (*Dear England*, National Theatre – Olivier & Prince Edward Theatre)
James Norton (*Malý život*, Harold Pinter Theatre & Savoy Theatre)
Andrew Scott (*Vanya*, Duke Of York's Theatre)
David Tennant (*Macbeth*, Donmar Warehouse)

Nejlepší herečka ve vedlejší roli

Haydn Gwynne (*When Winston Went To War With The Wireless*, Donmar Warehouse)
Lorraine Ashbourne (**Till The Stars Come Down**, National Theatre – Dorfman)
Priyanga Burford (*Nepřítel lidu*, Duke Of York's Theatre)
Gina McKee (*Dear England*, National Theatre – Olivier)
Tanya Reynolds (**A Mirror**, Almeida Theatre & Trafalgar Theatre)

Nejlepší herec ve vedlejší roli

Will Close (*Dear England*, National Theatre – Olivier & Prince Edward Theatre)
Paul Hilton (*Nepřítel lidu*, Duke Of York's Theatre)
Giles Terera (**Clyde's**, Donmar Warehouse)
Luke Thompson (*Malý život*, Harold Pinter Theatre & Savoy Theatre)
Zubin Varla (*Malý život*, Harold Pinter Theatre & Savoy Theatre)

Nejlepší nový muzikál

David Cumming, Felix Hagan, Natasha Hodgson, Zoë Roberts: *Operation Minceat* (Fortune Theatre)
Nick Butcher, Tom Ling, Joe White: *The Little Big Things* (@sohoplace)
Tom Kitt, Brian Yorkey: *Next To Normal* (Donmar Warehouse)
Michael R. Jackson: *A Strange Loop* (Barbican Theatre)

Nejlepší režie

Jamie Lloyd (*Sunset Boulevard*, Savoy Theatre)
Stephen Daldry & Justin Martin (*Stranger Things: The First Shadow*, Phoenix Theatre)
Rupert Goold (*Dear England*, National Theatre – Olivier & Prince Edward Theatre)
Sam Mendes (**The Motive And The Cue**, National Theatre – Lyttelton & Noël Coward Theatre)

FESTIVAL MÜLHEIMER THEATERTAGE ZVEŘEJNIL NOMINACE NA HLAVNÍ CENU

Renomovaný divadelní festival Mülheimer Theatertage, který se uskuteční ve dnech od 4. do 25. května, představil hry, které mohou získat jeho hlavní cenu, Mülheimer Dramatikpreis za nejlepší hru roku.

Vítěz 49. ročníku festivalu získá vedle jednoho z nejprestižnějších divadelních ocenění v Německu také výhru ve výši 15 000 EUR. Mezi nominovanými je sedm nových děl německého současného dramatu.

Mezi nominovanými se umístila izraelská dramatička a režisérka žijící v Berlíně **Sivan Ben Yishai** se svou hrou **Nora oder Wie man das Herrenhaus kompostiert (Nora or How to Digest the Master's House)**, kterou nastudovalo divadlo Schauspiel Hannover.

Šanci na výhru má také rodák z Hamburku **Falk Richter** se svou auto/fiktivní hrou **The Silence** v podání Schaubühne Berlin i dramatička **Felicia Zeller** se svým dílem **Antrag auf größtmögliche Entfernung von Gewalt**, kterou uvedlo Theater Oberhausen.

Nominaci získal také německý spisovatel a dramatik **Rainald Goetz** se svou hrou **Baracke** v inscenaci Deutsches Theater Berlin a rakouský dramatik **Thomas Köck** se svou hrou **forecast: ödipus** v podání Schauspiel Stuttgart.

Dalším dílem, které se na festivalu představí, bude inscenace hry **ANTHROPOLIS II: Laios** od **Rolanda Schimmelpfenniga** v podání Deutsches Schauspielhaus Hamburg (režie: Karin Beier). DILIA disponuje všemi pěti částmi Schimmelpfennigova dramatického opusu **ANTHROPOLIS**, mezi které patří vedle hry *Laios* také *Dionysos*, *Ödipus*, *Iokaste* a *Antigone*.

Sestavu doplňuje **Ewe Benbenek** se svou hrou **Juices** uvedenou souborem Nationaltheater Mannheim v režii české režisérky Kamily Polívkové.

Všechny zmiňované texty zastupujeme a rádi vám je zašleme k přečtení. Synopse her naleznete v sekci Nabízíme – přeložené zahraniční hry.

BF

Rozhovor

DAVID KOŠŤÁK

Foto Alena Hrbková

Rozhovor – **DIVADELNÍ ODDĚLENÍ 9**

Rozhovor s dramatikem, dramaturgem a nastupujícím uměleckým šéfem Malého divadla v Českých Budějovicích.

Na DAMU jsi studoval Katedru teorie a kritiky, poměrně brzy jsi se však „odklonil“ do divadelní praxe coby autor, překladatel a dramaturg. Jak k tomu došlo?

Jako odklon to moc nevnímám. Na KTK jsem se hlásil, protože jsem se chtěl věnovat autorskému psaní a v rámci nabídky univerzity tomu byl ten obor nejbližší. A za mou profesní cestu dramaturga může Martina Schlegelová, která mi tehdy jako svému studentovi nabídla stáž v Divadle LETÍ, z níž se vyvinula stálá spolupráce. To mi dodalo sebevědomí k tomu, abych se tímto směrem dále profiloval. Na škole jsem ve stejnou dobu začal pravidelně spolupracovat s Kashou Jandáčkovou, Janem Holcem a Alžbětou Burianovou. A díky těmto všem jsem nasbíral dost zkušeností, jež mi usnadnily vyplutí ze školního rybníčku do divadelních vod. Zkrátka jsem měl velké štěstí na kolegy a přátele, kteří ve mně viděli potenciál a umožnili mi ho rozvíjet. Děkuju!

Kdo byli / jsou tví mentoři?

Rád, Davide..:)

Marie Špalová. Pokud vám to grafik dovolí vysázet tučně, tak bych o to prosil! Tato nezkrotná a zásadní osobnost české dramaturgie se mne - celoživotního šprta - v Divadle LETÍ ujala. Naučila mě, že dramaturg může být emancipovanou a rovnocennou součástí kreativního týmu. Jeden český autor ji kdysi nazval „dramaturgem bodyguardem“. A být to bylo tehdy myšleno v jiném kontextu, podle mě je skvělým bodyguardem inscenací a také současných autorů.

10 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Rozhovor

Z dramatiků jsem moc vděčný za setkání a hodiny s Janem Vedralem, Romanem Sikorou a v neposlední řadě se Simonem Stephensem. Týden v Sala Beckett s tímto představitelem té nejkřehčí toxické maskulinity mi dal opravdu hodně. Zejména mě naučil užívat nástroje, jež mám jako autor k dispozici, a to vědomě. Teď mě moc těší velký úspěch jeho adaptace Váni s Andrewem Scottem. Moc doporučuji.

Začínal jsi překládáním, nebo vlastní tvorbou?

Vlastní tvorbou jsem začínal, ještě než jsem uměl jakýkoliv cizí jazyk. Babička mi kdysi dala k dispozici loutkové divadlo, aby mě zabavila a ona si mohla v klidu vypít kafe. A já si doteď připomínám, že mě psaní a vyprávění hlavně musí bavit. Finanční ohodnocení českých dramatiků mi to ostatně připomíná též.

Nestěžuji si. Jsem vděčný, že se tomuto koníčku mohu věnovat. Ale nestěžuji si proto, že jsem vyrůstal v devadesátkách a díky tomu mám v sobě bohužel zakódované, že práce člověka nemá těšit a když už ho těší, měl by za ni být vděčný a neremcat.

Ovlivnila studia nějak tvůj přístup k divadelní kritice?

Těžko říct. Nikdy jsem nepotkal Davida Košťáka, který by kritiku nestudoval, tudíž nevím, jak bych bez této zkušenosti ke kritice přistupoval. Kritiky jako takové si vážím. Víím, že má ráda divadlo, stejně jako já. Že ho chce kultivovat stejně jako já. A stejně tak, jako já nechci dělat špatné divadlo, víím, že kritika nechce, abych dělal špatné divadlo. A narozdíl ode mě je schopná analýzy nezatížená vším, čím si člověk v procesu zkoušení a v provozu divadla prochází. Mě osobně moc baví konfrontovat svůj dramaturgický záměr s tím, co komunikuje výsledná inscenace. A rád se to dozvídám a učím se.

Podle čeho si vybíráš hry k překladu?

Podle závisti. Rád překládám hry, které bych si přál sám napsat. Díky překladu s nimi alespoň mohu strávit více času a těšit se jimi.

Píšeš hry pro dospělé i dětské publikum, liší se nějak tvá autorská metoda? A co se píše snáz?

Nejdůležitější je pro mě najít si osobní vztah a postoj k tématu, jež chci zpracovat. Téma je pro mě vždycky na předním místě, poté pro něj hledám příběh, formu, jazyk... A to hledání se ve své obtížnosti liší. Hry pro dospělé se mi píše snáz. Psaní pro děti je strašně těžké. Zejména hledání toho správného jazyka. Pro mě je slovo hodně manipulativní prostředek. Dospělí si s manipulací umí poradit, je to jejich topůrko. Ale to poslední, co bych chtěl, je manipulovat dětským divákem.

Některé tvé hry lze rozhodně označit za dramatické básně. Čteš poezii?

Příznám se, že moc ne. Poezii mám rád. Ale nezvládám ji číst kvantitativně. Je mně vždycky strašně líto obracet stránky. Jedna báseň se ve mně uhnízdí a ta další by ji zas vyklopila jako kukačka. Ale tíhnu k beletrii a dramatrice, která slovem vládne.

Vytvořil jsi kolem třiceti autorských textů. Máš mezi nimi svého favorita?

Tolik? To jsem asi grafoman, že? Moc si vážím textů, které se mi psaly takzvané samy, a při nichž jsem sám sebe překvapoval. Rád vzpomínám na psaní *Nad rozlitou mléčnou dráhou* a z poslední doby si moc vážím *Trójanek*. Já nevím, jaký ten text je, ale vím, že v jeho inscenaci moc dobře hrají herečky ze Švandova divadla. A já mám radost, že jim to moje hra umožnila a že ony pod vedením režisérky Anny Turlo zase umožnily jí, aby komunikovala s divákem. To si pak jako autor připadám být méně sám.

Tvé hry *Nad rozlitou mléčnou dráhou*, *Ptačí žena* a *Lajka (jmenuju se pes)* byly uvedeny také v zahraničí. Překvapily tě něčím tyto inscenace?

Inscenace mě překvapily především mírou upřímného patosu. Já na patos nahlížím hodně cynicky. Pracuju s ním rád, ale mám tendenci si s ním hrát trochu krutě, jako kočka s myší. Například italská inscenace *Mléčné dráhy* opravdu měla jen minimální odstup. Ale беру to tak, že mě přeložili do jiné řeči, jiné kultury a do jiného inscenačního jazyka. Ale pokud je to jazyk, který komunikuje s cílovým divákem, tak je vše v naprostém pořádku.

Více než deset let jsi dramaturgem pražského nezávislého Divadla LETÍ, působil jsi nicméně také ve zřizovaném Švandově divadle se dvěma hráčmi sály a nyní jsi dramaturgem (a brzy také uměleckým šéfem) Malého divadla v Českých Budějovicích, tedy

regionální scény cílí na děti a mládež. Dají se tyto zkušenosti nějak porovnat?

Ty zkušenosti se pro mě liší mírou vnitřní, nejen dramaturgické, svobody.

Divadlo LETÍ je nezávislé divadlo a dramaturgická platforma, v níž hraje prim dramatika. Naším cílem je nechávat zaznívat hlas současných autorů, jejichž témata s námi vnitřně rezonují a mají dle nás potenciál rezonovat i s naším divákem. V Divadle LETÍ jsem se namířil dramaturgické svobody, podle níž poměřuji i své zkušenosti ve zřizovaných divadlech.

Za své období ve Švandově divadle jsem moc vděčný, hodně jsem se při něm naučil, setkal jsem se s inspirativními kolegy, kteří jsou zapálení pro věc. Ale zároveň jsem se cítil být svázán svou vlastní ambicí. Prostředí pražských divadel mě vedlo k podvědomému srovnávání se, soutěživosti a vykrmování vlastního jajínkovství. Úspěšnost dramaturgie jsem na prvním místě měřil diváckou úspěšností. A to je asi do jisté míry v pořádku a v prostředí, kde nabídka často převyšuje poptávku, to ani jinak nejde. Ale v daný okamžik své osobní historie jsem potřeboval zapomenout na svou ambici a připomenout si své poslání.

Malé divadlo má velkou výhodu. Má stabilní divácký zájem téměř bez ohledu na tituly. Jeho diváci se vrací za divadelním zážitkem jako takovým. A někdy za ním přichází zcela poprvé jako nepopsaný list. A díky tomu jsem osvobozen od marketingové - trendy dramaturgie a mohu se zcela zaměřit na témata, jež považuji za potřebné k vyzdvihnutí. A spolupracuji při tom s kolegy, kteří chtějí bez výjimek vést především dialog, namísto monologů. Říká David Košťák, který na jednu otázku odpovídá rozvitou esejí.

Rozhovor vedla Petra Zachatá

DAVID KOŠŤÁK (*1991, PRAHA)

Je absolventem oboru teorie a kritika na pražské DAMU. Vedle autorské tvorby překládá anglickojazyčné divadelní hry do českého jazyka a je kmenovým dramaturgem Divadla LETÍ a dramaturgem Malého divadla v Českých Budějovicích. K vlastní dramatické tvorbě inklinoval již během studií, ale debutoval v roce 2013, kdy Divadlo LETÍ uvedlo jeho krátkou hru *Fresh Love*. Už v té předeseílá téma, k němuž se ve své tvorbě vrací nejčastěji – zodpovědnost člověka v rovině mezilidských vztahů, ale i za podobu současného světa. Ve svých hrách pracuje s výraznou metaforou a prvky magického realismu, které často uvádějí do chodu veškeré dění.

Jeho žánrové rozpětí je poměrně pestré. Mezi jeho hrami jsou k nalezení post-dramatické texty (*Taxistyx*, *Srdce patří za mřížemi*), komorní vztahové drama (*Nad rozlitou mléčnou dráhou*, *Konec vlaštovčí sezóny*), hry pro mládež (*Jak se směje zubatá*, *Lajka vzhůru letí*, *Tahle země není pro mladý*, *Rychlý jako Pírko*) až přes literární adaptace (*Pod sněhem*, *Marie a Magdalény*, *Válka s mloky*).

Do této chvíle se dočkal tří uvedení v zahraničí: *Ptačí žena* (katalánská Sala Beckett), *Lajka* (Rumunsko), *Nad rozlitou mléčnou dráhou* (Itálie).

David Košťák se pravidelně věnuje i tvorbě scénářů pro imerzivní divadlo. Byl jedním z autorů projektu *CampQ* uvedeného v rámci Pražské Quadriennale 2019. V současné chvíli připravuje operní libreto pro operu Jihočeského divadla a hru inspirovanou osobností Bertolta Brechta pro Divadlo LETÍ.

David Košťák (1991) patří k autorům nejmladší generace, nicméně má už na kontě úctyhodné množství her, s původními náměty, ale i autorské adaptace klasických literárních děl. Jeho hry se převážně dotýkají mezilidských vztahů, osudů jednotlivců v dnešní společnosti, kritiky konzumu i dalších fenoménů dneška, odkazují k vzpomínkám na dětství a vnitřní svět postav. Jeho hry charakterizuje obrazivý poetický jazyk, s lehkým nádechem humoru a hravosti, který se ale nebojí ani patosu a něhy. (Jana Soprová)

Premiéry a užití děl

☆ první provedení
🏠 česká premiéra

8. 1. 2024
Divadlo Ungelt Praha

David Hare
Překlad: **Kateřina Hilská**
NADECHNOUT SE ŽIVOTA

20. 1. 2024
Městské divadlo Brno
Michael Schanze – Johanna
Spyri – Hans Dieter Schreeb
Překlad: **Zuzana Čtveráčková**
Úprava: **Stanislav Moša**
HEIDI

Divadlo Koktejl Ostrava
Michal Viewegh
Dramatizace: Jakub Vašek
ROMÁN PRO ŽENY

MeetFactory Praha
Annie Ernaux
Překlad předlohy:
Anna Kareninová
Dramatizace: Matěj Samec,
Kateřina Součková
OBYČEJNÁ ŽENA

26. 1. 2024
Divadlo DISK, Praha
Jáchym Topol
Dramatizace: Kryštof Krejčí,
Dana Hlaváčová
SESTRA

1. 2. 2024
Centrum experimentálního
divadla Brno; Divadlo Husa na
provázku (Sklepní scéna DHNP)
Dežo Ursiny, Jakub Ursiny
Dramatizace: Martina Kinská
Hudba k písním: **Dežo Ursiny,**
Ivan Štrpka
NIE SME DOMA

2. 2. 2024
Divadlo Na zábradlí Praha
Pavel Klusák
Dramatizace: **Dora Štědroňová,**
Jan Mikulášek
UVNITŘ BANÁNU

3. 2. 2024
Naivní divadlo Liberec (Studio)
Albert Lamorisse
Dramatizace: **Vít Peřina**
ČERVENÝ BALÓNEK

Viola Praha
Cyril Gely
Překlad: **Daniela Jobertová**
NOBELOVKA (LE PRIX)

14 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Premiéry

9. 2. 2024

Národní divadlo Brno (Reduta)

**Yael Ronen – Dimitrij Schaad –
Yuval Noah Harari**

Překlad: **Barbara Schnelle**
R/EVOLUCE

16. 2. 2024

Divadlo Radost Brno

Ester Stará –
Vendula Borůvková –
Veronika Trokšiarová

A PAK SE TO STALO!

17. 2. 2024

Horácké divadlo Jihlava
(Malá scéna)

Ivan Alexandrovič Gončarov
Překlad: **Prokop Voskovec**
Dramatizace: **David Košťák**
OBLOMOV

22. 2. 2024

Divadlo Antonína Dvořáka
Příbram (Velká scéna)
Patrik Boušek na motivy
Karla Čapka

Úprava: **Pavína Schejbalová**
VÁLKA S MLOKY

23. 2. 2024

Městské divadlo Most

Bohumil Hrabal

Dramatizace:
Vítězslav Větrovec
KRASOSMUTNĚNÍ

24. 2. 2024

Jihočeské divadlo České
Budějovice – Malé divadlo

David Košťák
GAGA

8. 3. 2024

Divadlo loutek Ostrava

George Orwell

Dramatizace: **Tereza Agelová**

Překlad předlohy: **Gabriel Gössel**
FARMA ZVÍŘAT

13. 3. 2024

Divadlo Kalich Praha

Steven Moffat

Překlad: **Anežka Svobodová**
NÁVŠTĚVA NA ZABITÍ

20. 3. 2024

Losers Cirque Company Praha
(Divadlo Bravo!)

Lenka Veverková
**NÁRODNÍ SBÍRKA
ZLOZVYKŮ**

21. 3. 2024
JAMU Brno - Studio Marta,
scéna Divadelní fakulty
Erving Goffman
Dramatizace: Jiří Honzírek,
Katarína Kašpárková Koišová
Překlad předlohy:
Milada McGrafová
**VŠICHNI HRAJEME
DIVADLO**

Městská divadla pražská
Praha (Komedie)
Aldous Huxley
Dramatizace:
Barbora Hančilová
KRÁSNÝ NOVÝ SVĚT

27. 3. 2024
Švandovo divadlo na Smíchově
Praha (Studio)
Martina Kinská
Překlad úryvků: **Josef Heyduk**
**ŠTYRSKÝ / TOYEN /
HEISLER**

23. 3. 2024
Divadlo rozmanitostí Most
Rudolf Čechura
Dramatizace: Jiří Kraus
Hudba: **Petr Skoumal**
MAXIPES FÍK

VÝHODNÉ PROVOZOVÁNÍ HER – ZAPLACENÉ ZÁLOHY

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za zálohu 400,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, garantované minimum 90 € netto za představení, a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

JMÉNO AUTORA – NÁZEV HRY	% Z HRUBÝCH TRŽEB (ZAPLACENO DO)
Woody Allen – Sex noci svatojánské (přel. J. Stach)	7,7 % netto z btto (31. 12. 2025, profesionální divadla)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same (přel. D. Hábová)	7,7 % netto z btto (30. 6. 2024, profesionální divadla)
Donald L. Coburn – Džin, Gin Game (přel. L. a R. Pellarovi, A. Jerie)	7,7 % netto z btto (1. 1. 2025, profesionální divadla)
Ray Cooney – 3 + 3 = 5 (přel. B. Hodek)	6 % netto z btto (28. 2. 2026)
Ray Cooney – Dvouplošník v hotelu Westminster (přel. B. Hodek)	6 % netto z btto (28. 2. 2026)
Ray Cooney – Prachy? Prachy! (přel. B. Hodek)	6 % netto z btto (1. 3. 2026)
Ray Cooney – Rodina je základ státu (přel. B. Hodek)	6 % netto z btto (28. 2. 2026)
Ray a Michael Cooney – Tři bratři v nesnázích (přel. J. Fisher)	6 % netto z btto (31. 12. 2026)
Michael Cooney – Habadůra, Nájemníci pana Swana (přel. R. Dubský)	6 % netto z btto (31. 12. 2025)
Joe DiPietro – Potichu to neumím, jsem vášnivěj, Familie (přel. A. Novák)	8,8 % netto z btto (30. 6. 2024, profesionální divadla)
Joe DiPietro – Umění vraždy (přel. A. Doležal)	7,7 % netto z btto (10. 9. 2024, profesionální divadla)
Christopher Durang – Nevyléčitelní (přel. L. Synek a H. Synková)	8 % netto z btto (9. 11. 2024)
Roger O. Hirson – Jsem špatná, špatná ženská (přel. M. Horská)	7 % netto z btto (9. 12. 2025, profesionální divadla)
Neil LaBute – Tlustý prase (přel. D. Hábová)	7,7 % netto z btto (8. 4. 2025, profesionální divadla)
Arthur Miller – Čarodějky ze Salemu (přel. K. Hilská)	7 % netto z btto (31. 8. 2024)
Bernard Slade – Vzpomínky zůstanou (přel. R. Černý)	7 % netto z btto (31. 12. 2025, profesionální divadla)
Dale Wasserman – Přelet nad kukaččím hnízdem (přel. L. Kárl)	7 % netto z btto (30. 6. 2025, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

TRHÁK – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami, nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

KOMEDIE – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

HRY SE ZPĚVY, MUZIKÁLY – hry buďto hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

HRY DOSTUPNÉ V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

KOMORNÍ HRY – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

HRY VHODNÉ PRO AMATÉRY – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

HRY VHODNÉ PRO DĚTI A MLÁDEŽ, POHÁDKY – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

LOUČKOVÉ HRY – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

NABÍZÍME

České hry

ANI RYBA, ANI KRAB (2022)

Tereza Agelová, Pavel Gejguš

Žánr: hra pro děti a mládež s písněmi

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Texty písní: Tereza Agelová, Pavel Gejguš, Michal Sedláček

Dobrodružná plavba v hlubinách moře i lidského srdce.

V mámině břiše to šumí jako v moři! Skoro jako v moři. Slyšíš, tati? Filip už se nemůže dočkat, až se mamince narodí sestřička. A tak se rozhodne, že domů přinese poklad z moře. Čeká ho totiž první potápění s tátou. Jenže Filip nenajde poklad, ale ulitu. Ulitu, kterou od té doby postrádá jeden krab. A chudák krab neví, co má bez ulity dělat. Dvojice mořských koníků Alain a Delon se mu posmívají, perlotvorka Margarita stále hlásí stejné počasí, ale co když příplave sledí gang a půjde o život? Vypadá to, že za každou chaluhou na kraba Bernarda číhá nebezpečí. A tak se krab musí chtít nechtě vydat vstříc mořským tajemstvím, aby našel, co potřebuje. Protože každý někoho potřebuje: v moři nebo na souši. Jak to říká strejda Hubert? Nemá smysl počítat ztráty, těch bude vždycky dost: důležitější je to, co nalezneme.

Česká premiéra textu o mořském světě psaná na míru hereckému souboru Divadla loutek Ostrava proběhla na alternativní scéně 21. 10. 2022. Původní texty písní vytvořil tvůrčí tým spolu s hudebním skladatelem a hercem Michalem Sedláčkem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

FARMA ZVÍŘAT

George Orwell, Tereza Agelová

Překlad: Gabriel Gössel

Úprava: Viktorie Vášová

Žánr: dramtizace

Obsazení: variabilní, 9 mužů (z toho 3 postavy beze slov), 5 žen (1 postava beze slov) + mužský hlas

Všechna zvířata jsou si rovna, ale některá jsou si rovnější.

Orwellova *Farma zvířat* v hutné dramtizaci pro dospívající publikum, která byla na míru ušitá režijní koncepcí naddimenzovaných masek a plošných loutek. Dramtizace obohacená postavou Tlampače, který hlásá propagandu režimu, oprostěná od některých postav (havran Mojžíš, kobyla Lupina nebo paní Jonesová) přináší alegorickou temnotu z konce druhé světové války. Legendární bajka ze světa jedné farmy předestírá hrůzostrašnou mašinérii totalitních režimů ve scénách beze slov, které jsou prokládané hromadnými schůzemi. Na krátké ploše 21 stran ikonické dílo George Orwella promlouvá o tragickém údělu politického světa, ve kterém jde především o dobro těch, co jsou u koryt.

V roce 2024 předloha oslavila 70 let od premiéry animovaného filmu a 80 let od dopování předlohy. Pohybová inscenace prokládaná monology prasečích antihrdinů od 8. března 2024 v režii Viktorie Vášové na hlavní scéně Divadla loutek Ostrava.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PÁNSKÝ KLUB (2019)

Matěj Balcar

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 1 žena

Vyhubit mužskou nevěru!

Tak zní motto čerstvě opuštěné terapeutky Lindy, která si po rozchodu se snoubencem otevřela skupinu pro eroticky závislé muže. Již od prvního sezení je však patrné, že Linda je spíše než terapeutkou dalším pacientem. Svou pozicí moderující autority značně nezvládá a otěže tak postupně přebírají jednotliví účastníci skupiny, scenárista na odpočinku, učitel, rocker, aťák a přisprostlý majitel cykloservisu. Linda, která je zprvu zahořklá a na nevěru má jasný a vyhraněný názor, v průběhu dalších sezení zjišťuje, že si je s muži podobnější, než si byla ochotná připustit. Prostřednictvím vášnivých debat, nepředvídatelných situací a divokých twistů se tak postupně dozvídá nejen o svých pacientech, ale především sama o sobě. Mimo ilustraci tématu nevěry a mezilidských vztahů si *Pánský klub* dává za cíl i hledání cesty k životnímu štěstí. Bylo by však troufalé tvrdit, že něco zásadního objeví. Daleko spíše se soustředí právě na samotné hledání, prostřednictvím kterého by měl vyloudit úsměv na tváři, přivést nás k zamyšlení a když už ne štěstí najít, alespoň nás k němu o kousek postrčit.

Komedie o eroticky závislých mužích vznikla pro Divadlo Na Jezerce, kde je diváckých hitem. Záznam inscenace natočila Česká televize a v roce 2022 podle scénáře vznikl také film (autorův celovečerní filmový debut).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

URNA NA PRÁZDNÉM JEVIŠTI (2016)

Martin Čičvák

Překlad: Matěj Dadák

Žánr: komedie

Obsazení: 4 ženy

Tři herečky různých generací a mladá operní diva se setkávají na jinak prázdném jevišti, aby se důstojně, ale po svém, naposledy rozloučily s velkým režisérem.

Režisér umřel náhle uprostřed rozdělané práce na nové inscenaci Macbetha. O Shakespearově Macbethovi se mezi pověřivými divadelníky říká, že je to hra prokletá, že zúčastněným divadelníkům, kteří nejsou dostatečně disponováni a přiměřeně talentovaní, přinese neštěstí. A divadelníci povětšinou pověřiví jsou...

Velký režisér miloval svoje herečky a ony milovaly jeho. Znamenal pro ně mnohé, vděčily mu za své kariéry... a také za své zpackané životy. Teď tedy spolu s ním chtějí pohřbít vzpomínky na hvězdné okamžiky i traumata a propady, velké postavy i vzájemnou nevráživost. Jenomže přípravy na obřad se jaksi zadržávají, nejenom, že se jim nedaří společně najít adekvátní formu rozloučení, ale nedokáží se shodnout ani na tom, co do teď bylo a co od teď bude... Ze vzájemných kontroverzí a hádek nakonec vyplyne, že řád událostí je – pod vlivem sil mnohem starších a temnějších – narušený. Souvisí to se skrytými dějinami divadla a západního kulturního kánonu. (Martin Kubran)

Text v elektronické verzi je k dispozici v DILIA.

POUTNÍCI DO LHASY (2018)

Matěj Dadák

Žánr: černá komedie

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Vyhořelý úředník Ministerstva kultury je pod záminkou pracovního pohovoru vláknán do bizarní „klubovny“ Poutníků do Lhasy. Místo nabízené pozice je držěn v kleci a zjišťuje, že nebyl odchycen náhodou. Pomocí přístupových kódů do protokolu ministerstva má Poutníkům do Lhasy umožnit vystoupit na blížícím se setkání s Dalajlámou v Královské zahradě Pražského hradu. Navíc to vypadá, že hudba rozhodně není to hlavní, co Poutníci do Lhasy pro Dalajlámou a jeho stoupence plánují...

Hra se v letech 2018-2022 uváděla v Činoherním klubu v Praze.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

SENTIMENT (2022)

Matěj Dadák

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Vyšší management tuzemské pobočky globálního nakladatelství Blue flag zachvátí panika. Vedením bude na příkaz z centrály brzy pověřen naprostý outsider - bývalá stážistka Adéla. Budoucí ředitelka na vánočním večírku oznámí většině týmu, že s nimi nepočítá. „Stará parta“ šokovaných rutinérů si slavnostně slíbí, že bude stůj co stůj držet pohromadě a hájit poslední zbytky autentické kultury v „produkttech“ nakladatelství. Jenže pod tlakem Adélinu teroru a znepokojivých zjištění o skutečném stavu firmy, se jeden po druhém postupně zapojují do bratrovražedného boje nejen o udržení pozic.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MATĚJ DADÁK (*1975)

Vystudoval Činoherní herectví na divadelní fakultě JAMU. V letech 1997-1999 byl angažován v brněnského Divadle Husa na Provázku. Od roku 2000 je členem souboru Činoherního klubu. Za titulní roli v Büchnerově *Vojckovi* a za roli Revíra z Chotýše ve Štechově *Deskovém statku* byl v letech 2000 a 2001 nominován na Cenu Alfréda Radoka v kategorii Talent roku. Vedle herectví se věnuje literární činnosti. V roce 2010 vydal novelu *Horowitz*, za kterou byl nominován na cenu Magnesia litera v kategorii Objev roku. V roce 2018 měla v Činoherním klubu premiéru jeho hra *Poutníci do Lhasy*. V roce 2021 vydal v nakladatelství Host román *Muž bez jazyka* a v roce 2022 (tamtéž) román *Lovci švábů*, který také sám upravil a načetl pro Český rozhlas. V České televizi se dosud zrealizovaly dva jeho scénáře televizních filmů: *Cizí příběh* (2010) a *Trojí život* (2018).

foto: Fabiana Mertová

TAJEMNÝ PAN ZET (2023)

Tomáš Dianiška

Žánr: detektivní komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Tajuplný divadelní thriller plný hravosti, humoru, tajemné atmosféry a nečekaných dramatických zvratů. Hlavním hrdinou je fiktivní postava, která prochází mnoha peripetiemi v příběhu, který lze pojmenovat jako divadelní thriller. Děj se odehrává na odlehlejších místech, kde má vzniknout

zábavní park. V rozlehlém domě se sejde několik postav, které se vzájemně neznají a každá z nich má své tajemství.

„*Pan Zet je komediální detektivka s hororovými prvky. Rád si pohrívám s žánry, mám to nakoukané z filmů a televize. Od dětství se do nás sype detektivní žánr a mně přišlo zábavné si z toho udělat srandu. Je to až taková parodie. Snažil jsem se do toho vměstnat co nejvíc vtipů na co nejmenší ploše. Divák může rozpoznat inspiraci Agathou Christie nebo parodii Smrt jí sluší. Používám formu situační komedie jako třeba seriál Přátelé. Je to svižné, rychlé a doufám i divácky atraktivní.*“ Tomáš Dianiška

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TĚLO TAJNÉ AGENTKY (2023)

Tomáš Dianiška

Žánr: thriller

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Zachráním si život na základě jistého druhu povolnosti.

Hříšný thriller o lidské chuti žít.

Hana Krupková je rodačka z východočeské Chotěboře. Je nádherná a o svých přednostech moc dobře ví. Hana si vezme Václava a chtějí žít šťastný život, ale bohužel žijí ve zlých dobách. Ale Hana je krásná a krásou se dá platit. Režimy se mění a Krupkovi žijí pod neustálou hrozbou. Hana se musí spolehnout na svoje tělo, aby přežila ona i její muž.

Doku-fikční hra podle skutečné postavy československých dějin Hany Krupkové o síle přežít za všech režimů. Pro Tomáše Dianišku, který patří mezi nejspěšnější současné dramatiky, je typický sarkastický pohled na české dějiny, který mu umožňuje ikonické momenty české historie zobrazovat s nadsázkou a humorem.

Hra získala titul Nejlepší poprvé uvedená česká hra roku v Cenách divadelní kritiky za rok 2023.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LÍDA BAAROVÁ

Ivan Hubáč

Žánr: činohra

Obsazení: 11 mužů, 5 žen

má sloužit jako prostředek dosažení vytčeného cíle - to jsou témata, která autor ve hře *Lída Baarová* nabízí k zamyšlení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Divadelní hra o české herečce, jejíž život osudově poznamenal milostný vztah s Josephem Goebbelsem.

Divadelní hra *Lída Baarová* hledá odpověď na otázku, co je člověk ochoten obětovat pro svoji kariéru – na pomyslnou misku vah pokládá svědomí, čest, rodinu, vlast a na druhou pak úspěch, slávu, společenský vzestup a bohatství. Mezitím ještě osciluje jazýček vah jménem LÁSKA. Autor toto věčné dilema ztvárňuje na postavě slavné české herečky Lídy Baarové (1914 Praha – 2000 Salzburg), která rozvíjela svoji filmovou a divadelní kariéru nejen v Československu, ale také v Německu a Itálii. Kontroverzním tématem, jež Baarovou provázelo až do její smrti, byl její milostný vztah s říšským ministrem propagandy Josephem Goebbelsem. Tomuto vztahu ještě předcházela vztah s německým hercem Gustavem Fröhlichem, který o její lásku s Goebbelsem bojoval. Do milostné aféry s Goebbelsem se nakonec v roce 1939 vložil sám Hitler, na jehož příkaz se musel Goebbels s Baarovou rozejít. Goebbels Hitlerovi dokonce nabídl svou rezignaci a chtěl odejít s Baarovou jako velvyslanec do Japonska, ale Hitler rezignaci nepřijal. Baarová měla po aféře s Goebbelsem zakázáno natáčet v Německu, vrátila se proto v roce 1939 do Československa. Kainovo znamení „Goebbels“ však dramaticky ovlivnilo především její život po válce a rovněž tragicky poznamenalo i celou její rodinu. Matka zemřela při výslechu, sestra Zorka spáchala sebevraždu a otec obětoval své zdraví, aby Lídu zachránil před popravou, která jí za kolaboraci hrozila. Osud Baarové a její rodiny tak bez nadsázky připomíná svým dopadem antickou tragédií. Tragická vina hlavní hrdinky, špatné rozhodnutí determinující celý další život, skutečná láska nebo jen předstíraný cit, který

IVAN HUBAČ (*1953)

Scenárista a dramaturg. Vystudoval obor dramaturgie na DAMU, po studiu pracoval jako dramaturg ve Státním divadelním studiu, později působil jako dramaturg rozhlasových her v Československém rozhlasu, dlouhá léta pracoval v České televizi na pozici šéfdramaturga dramatické tvorby.

Je autorem mnoha televizních filmů a seriálů (např. *Posel dobrých zpráv, Pohoří královny Maud, Portrét, Jestřábí věž, Haří pohledy, Dlouhá míle, Přízraky mezi námi, Poslední sezona, Sanitka 2, Zločiny Velké Prahy /2 díly/ a další*). Napsal také scénář k filmu *Lída Baarová*.

Jeho tvorba byla několikrát oceněna doma i v zahraničí (*Portrét, Zahrada dětí*, tv. cyklus *Černí andělé, Vikingové z Bronských vršků*).

Je autorem libreta muzikálu *Jack Rozparovač*, který měl premiéru v divadle Kalich a úspěšně se hraje na scénách v Soulu a Tokiu. Městské divadlo Brno uvedlo muzikál *Don Juan*, k němuž napsal libreto. Divadlo Palace, Moravské divadlo Olomouc a Slezské divadlo Opava uvádí jeho divadelní dramaturgii televizního filmu *Zámek v Čechách* pod názvem *Hraběnka*.

KACÍŘSKÉ NÁPADY (2009) 😊 @ 👤 A

Petr Hudský

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena (variabilní, možno i 9 mužů, 3 ženy)

Petr Hudský je spisovatel a scenárista (např. film *Hastrman*, seriály *Labyrint* a *Kriminálka Anděl*, TV film *Setkání s hvězdou* – Jana Hlaváčová, štedrovečerní pohádky *Korunní princ*, *Princezna a půl království*). Hra *Kacířské nápady* vznikla podle některých povídek ze stejnojmenné autorovy knihy. Je známá i z rozhlasového zpracování, které pro Český rozhlas natočil režisér Ivan Chrz s herci Evou Holubovou, Arnoštem Goldflamem, Martinem Myšičkou, Davidem Novotným a dalšími. Podle povídky *Kriminál* vznikl studentský film, který na Noci filmových nadějí získal druhé místo.

Hra složená z šesti krátkých miniher si pohrává s myšlenkou, co by se stalo, kdyby osud naší planety měli pevně v rukou mimozemšťané. Překvapivě pointované příběhy, v nichž je Země jednou z mnoha přestupních stanic pro mimozemské rakety v nekonečném vesmíru, se pod slupkou humoru a ironie zabývají docela vážnými tématy, jakými jsou globalizace nebo ekologická katastrofa.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TELÁTKO POPLETA (2024) @ A 👑

Petr Hudský

Žánr: pohádka

Obsazení: 4 muži, 5 žen

Petr Hudský je spisovatel a scenárista (např. film *Hastrman*, seriály *Labyrint* a *Kriminálka Anděl*, TV film *Setkání s hvězdou* – Jana Hlaváčová, štedrovečerní pohádky *Korunní princ*, *Princezna a půl království*). Inspirací pro divadelní hru byly autorovy knihy o popleteném telátku, známé také z rozhlasového zpracování, které pro Český rozhlas natočil režisér Lukáš Hlavica s herci Martinou Hudečkovou, Marikou Procházkovou a Jiřím Knotem.

Telátko si připravuje vystoupení na školní besídku. Původně má v úmyslu zpívat „Červený šátečku, kolem se toč“, při nácvičku doma však zjistí, že tatínka bejka mávání červeným šátkem přivádí k zuřivosti. Rozhodne se tedy poradit se s kamarády, býčkem Jiříčkem, jalovičkou Haničkou a sestřenicí jalovicí, co zpívat jiného. Po peripetiích s nalezeným losem, čajem z pálivé papírky, nepovedeným házením bumerangem, rozborem filmu „Kráska a člověk“ a zejména omluvenkou pro tatínkova vedoucího pana velkého vola se nakonec na tu správnou písničku podaří přijít.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

AŤ SMÍCH DÁL ZŮSTÁVÁ S TOUTO KRAJINOU (OBVESELOVAČI) (2023)

Jiří Just

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži

Dvojice postarších pánů je na slavnostním večeru vyznamenána za celoživotní zásluhy a mistrovství v oboru živé zábavy a občanskou statečnost v době normalizace. Oba „mistři zábavy“ spolu však už dlouho nevystupují. Hugo v současné zábavě nachází asi tolik vtipu jako v zábavné pyrotechnice a o tom, co považuje za směšné, se snaží psát. Svého parťáka Čendu, usilujícího i nyní na trhu zábavy uspět, má za tajtrlíka. Cena, kterou dostali, je jako dvojici opět zviditelní. A když při závěrečné děkovačce místo tradičního chvalozpěvu na partnera se navzájem shazují, odmění to publikum, coby originální přístup, vděčným potleskem. Na následujícím rautu, z něhož Hugo prchl, pak Čenda kuje železo, dokud je žhavé, a zanedlouho je Hugo postaven před hotovou věc: televize s nimi natočí medailonek s ukázkami jejich „tvorby“; ty ale v žádném archivu nejsou – pro normalizační masmedia neexistovali ani oni. Takže je budou muset, s patřičným komentářem, znovu předvést. To Hugo okamžitě odmítne: jednalo se o něm bez něj a proti jeho vůli. Teprve když Čenda prohlásí, že si najde jiného partnera, ješitnost Hugovi nedovolí přiznat uraženost a s předstíranou úlevou na konec poznamená, „že by se měl možná na jejich první zkoušku zastavit, samozřejmě výhradně jen jako případný poradce“. Takže teď oba ve zkušebně na náhradníka (jeho jméno Čenda utajil) čekají. To Huga jen utvrzuje, že šlo pouze o Čendovu fintu, jak ho sem dostat a tím čekáním na „Kokota“ se výborně baví. Jen do chvíle, kdy se „záskok“ nečekaně objeví. Teď se za zaskočeností Huga baví oni. Než se ukáže, že ten třetí je Čendův do všeho zasvěcený Pianista. Zkouška může začít...

Podle Čendova návrhu scénáře půjde o jakýsi průřez jejich „tvorby“ od let učednických v šedesátkách, k absurdistánu pookupační normalizace, jejíž hovadismy volaly po zparodizování doslovných citací a ironií, s nimiž úspěšně kráčeli od zákazu k zákazu ku svému vrcholu, který se však nekonal: Hugo emigroval. Deset let víceméně ilegálního vystupování, potýkání se s cenzurou, ale hlavně pocit marnosti: řehtající se a tleskající diváci byli ochotni, kdykoli by bylo třeba, vyměnit svůj „odboj“ toho večera za klid na práci pro rodinu. Pro komického talenta Čendu, který publikum k životu potřeboval, bylo toto období naopak po čistě profesionální stránce svým způsobem krásné: vytvářeli ostrůvky „pozitivní deviance“, přerůstající v stále houstnoucí síť souostroví, která způsobovala režimu trhlinky. Nebýt emigrace Huga mohli se i oni podílet na jeho sesunu víc. Byla to zrada na něm i „národu“. Až do sametu Čenda už jen paběrkoval. Jako polovina antisocialistické dvojice byl k občasnému vystupování připouštěn jen za cenu ústupků režimu, a tak po vítězném listopadu byl coby „stará struktura“ podezírán dokonce z kolaborace. Tentokrát záchrana přichází z emigrace: Hugo nadšený svobodou, v níž už nedoufal, se vrátil a hned inicioval restart jejich dvojice. A byl to zase on, kdo pochopil, že vedle bavičských rychlokvašek okouzlených západní zábavou nemají šanci; jejich doba i humor minuly. A tak nechá Čendu na holičkách podruhé: chce už jen psát. V Německu se stal renomovaným autorem vtipných textů. S podporou liberálů dosud solidárních s okupovanými Čechoslováky, z nichž každého považovali za humoristického experta a především díky nezištné pomoci německé bohemistky, kterou během studijního pobytu v Praze jejich výstupy nadchly, prorazil; od malých kabaretů až do televizi.

To vše se vyjasňuje z jejich komentářů a sporů během zkoušky. Hugo si uvědomuje, že ačkoliv humor, který dělali, spoluvytvářela doba, nemohl na tu dobu právě proto nějaký vliv nemít. Hádali se zbytečně. Oběma šlo (a jde) o totéž: o velkou a očistnou srandu, aby smích „dál zůstal s touto krajinou“... Jen jeden k tomu potřeboval jeviště – a druhý psací stůl.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KARKULKA V SÍTI

David Košťák

Žánr: pohádka

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Karkulka: A proč máš tak skelně oči, babičko?

Babička: To mám z toho koukání do monitoru, Karkulko.

Karkulka: A takový zastřený hlas...

Babička: To se ti jen zdá. Mám špatné připojení.

Červená Karkulka je na internetu známou osobností. Na Facebooku má spoustu přátel, tancuje na TikToku, svůj život sdílí na Instagramu a na Youtube nahrává videa, jak si složit vlastní červený čepeček. Jenomže vlci nečíhají jenom v lese, ale i na internetu. Jeden takový Karkulce začne psát a vydává se přitom za babičku.

Pohádka, která má místo vypravěče prohlížeč, důsledně sleduje větší nástrah, jež na děti mohou čekat na internetu. Text zábavnou a často interaktivní formou hledá chyby, kterých se Karkulka na internetu dopustila – dětského diváka nechává prohledávat její internetové příspěvky v historii a inscenuje lživé zprávy z internetu. Pohádka je inspirovaná klasickou pohádkou o Červené Karkulce, ale s jejím dějem nakládá volně, aby seznámila děti a jejich rodiče s principy bezpečnosti na internetu – od pravidel při sdílení soukromí, přes bezpečnost hesel až po kritické myšlení při čerpání informací.

Text vznikl pro Divadelní spolek Šprajc za podpory Nadace Český literární fond.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MARIE A MAGDALÉNY (2022)

Lenka Cívade, David Košťák

Žánr: dramtizace

Obsazení: 9 mužů, 11 žen

Dramatické osudy čtyř generací žen, které se potýkají s historickými zvraty 20. století – nacistickou okupací, kolektivizací, vpádem vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 a rozkladnou normalizací. Marie, Magdaléna, Libuše a Eva, každá svým osobitým způsobem čelí nepřízni osudu a nepřestává hledat lásku a radost, někdy se zařatými zuby, jindy s humorem.

Román české autorky byl původně napsán ve francouzštině a získal řadu francouzských literárních cen.

Dramtizace vznikla pro Jihočeské divadlo České Budějovice.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

OBLOMOV (2023)

Ivan Alexandrovič Gončarov, David Košťák

Překlad: Prokop Voskovec

Žánr: drama

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Nevím, co jiného od života chci. Nevím. A nevěřím, že vy ano. Chcete jen takový život, jaký mají ostatní. Jeden začne cestovat. A za chvíli jsou cesty samý kočár. A v jednom z nich jsi i ty, Andreji. Hitem příští sezóny jsou bradky. Nejdřív je to k smíchu. Ale pak se ulicí proměňují jeden kozel vedle druhého. Až mečí celý svět.

Obломov nikdy nic nemusel. Život po něm nikdy nic nechtěl a on si zvykl po životě nechtít nic na oplátku. Jenže najednou realita všedního dne klepe na dveře, účty volají po zaplacení a nevědomky podepsané smlouvy

si žádají svoje plnění. Možná, že Olga by dokázala dát jeho bdění smysl - její láska na něj totiž klade nároky a konečně mu dává jasný směr a příkazy, po nichž v skrytu duše toužil. Dokáže ho přimět k činnosti? Zvládne se pochlapit? Teď a nebo nikdy?

Autorská adaptace ruského klasického románu o generaci, která bojuje se vstupem do dospělosti a o člověku, jemuž z úst vyrvali zlatou lžící, s níž se narodil.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TRÓJANKY (2023)

David Košťák

Žánr: drama

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Kdyby Miss World vyhrála Helena Trójská, přála by si světový mír?

Zatímco muži vyřizují účty s minulostí, ženy přicházejí o budoucnost. Deset let žily uvězněny ve zdech opevněného města. Hradby jsou zbořeny a pro Trójanek se chystá nové vězení. Jsou vytrženy z domova a uvrženy do kultury, jejímž jazykem nemluví. Jednoho večera usnuly jako manželky a matky a druhý den ráno se probudily jako vdovy. Válka, která patří mužům, očima žen, jež se musí vyrovnávat s jejichmi následky. Nová hra inspirována antickými motivy a osudy reálných žen, jimž válka vzala vše, co do té doby považovaly za samozřejmost.

Kvůli tomu, že jeden král přišel o svou královnu, přišly všechny ženy o své muže. Trójanek si půjčují motivy z řecké mytologie, ale místo urozených rodin svou pozornost upírají k obyčejným lidem a dávají individuální hlas těm, kteří jsou u Eurípida pouze součástí bezejmenného chóru. Text napsaný pro soubor Švandova divadla sleduje osud tří žen na prahu nového života v cizí zemi. První se snaží využít možnost neznámého světa

ve svůj prospěch, druhá se v zájmu přežití sblíží se nepřítelem, zatímco třetí čelí tomu, že se jí nedaří naplnit obraz, jaký od ní společnost očekává.

Text vznikl pro Švandovo divadlo.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BÍLÝ KARIBU

Tomáš Loužný, Marie Nováková

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Žánr: hororová komedie

Současná hororová komedie, která si střílí z lidské pýchy, bohorovnosti a arogance obnažované při střetu s magickou a mýtickou silou přírody.

Mysleli jste, že takové místo už nenajdete, ale naštěstí jste se zmýlili. Vůně panenské přírody se tu snoubí s luxusem, luxus s domáckou atmosférou a pohodlí s dobrodružstvím, vše umocněno masivním dřevem našeho srubu. Jezera, vířivky, les, vybraná kuchyně a diskrétní personál. Těšíme se na vás v loveckém resortu Bílý karibu. Životní pojištění podmínkou.

Skupina kamarádů se setkává na tradičním trofejním lovu. Tentokrát ale po delší pauze přibyl i děti a rodiče se je snaží do loveckých tajů zaskvětit. Vše by probíhalo bez problému, kdyby se v hotelové restauraci neobjevil podivný pastevec, který rodiče vystaví nečekané zkoušce. Pak už zbývá jen krok k tomu, aby se během večera odhalily delší dobu doutnající problémy. Na jejich pozadí se ale vyjevují hlubší otázky týkající se stavu lidské společnosti a jejího přístupu ke světu.

Jaký je rozdíl mezi legálním a morálním? Máme odpovědnost jen za své blízké a zbytek světa nám může být ukradený? Jak si stojí hmotné bohatství proti posvátné síle přírody?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME

PŘELOŽENÉ zahraniční hry

**HRY NOMINOVANÉ NA PRESTIŽNÍ OCENĚNÍ
LES MOLIÈRES 2024 – VÝBĚR**

ZRCADLOVÝ EFEKT (L'EFFET MIROIR, 2023)

Leonore Confino

Francie

Překlad: Petr Christov

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Théophile je úspěšný spisovatel, který ale už pět let nic napsal. Jeho nedůtklivá manželka ho stále pobízí, ať se pustí do práce, jeho talent se přece nemohl vypařit. Inspirace se Théophilovi nakonec vrátí o on se rozhodne napsat malý filozofický příběh pro děti, kde se malý sirotek brčál toulá po mořském dně a hledá smysl života. Během své cesty se setká s různými tvory, včetně impotentního mořského ježka, nymfomanky a frustrované krevety. Nakonec se díky tomu osvobodí od předsudků, pochybností a najde svou cestu. Spisovatel žije psaním bajky a vůbec netuší, jaký dopad bude mít rukopis na jeho život. Jeho žena, bratr a švagrová se totiž

s mořskými tvory ztotožní a v metaforách čtou nelichotivá poselství. V krevetách a chobotnicích vidí své vlastní nedostatky, neurozy, strachy a touhy. To vytvoří tsunami neuvěřitelných nedorozumění, hádek a emocí. Ocitáme se na večeri, kde se budou vyrovnávat účty...

L'effet Miroir je temně bláznivá, nespoutaná komedie plná černého humoru a vybroušeného cynismu. Text nabízí skvělé herecké party pro všechny čtyři herce a herečky.

Hra měla na podzim minulého roku premiéru v Théâtre de l'Œuvre a stala se hitem.

Leonore Confino je za hru nominovaná na Molière 2024 v kategorii Nejlepší autor/ka. Nominaci v kategorii Nejlepší herečka ve vedlejší roli získala Jeanne Arènes (role švagrové).

Připravujeme český překlad.

FREUD A POKOJSKÁ (FREUD ET LA FEMME DE CHAMBRE, 2023)

Leonardo de la Fuente

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Řím, 1923. Slavný psychoanalytik Sigmund Freud spí v hotelu. Do pokoje náhle vejde pokojská, mladá (23 let), krásná, temperamentní Marie, a Freuda vzbudí. Marie potkala Freuda, když jí bylo 10 let, a od té doby ho považuje za cirkusového hypnotizéra. V hotelovém pokoji proběhne dialog dvou osobností, které už nemohou být odlišnější, generačně, sociálně, způsobem myšlení i prožívání. Přes

nedorozumění a nepochopení se obě postavy postupně otevrou a odhalí svá nejniternější tajemství. Ze svižného slovního souboje odejdou oba proměněni.

Inteligentní a dynamická komorní komedie přináší jedinečnou hereckou příležitost pro mladou herečku a zralého herce.

Hra se úspěšně hraje v pařížském Théâtre Montparnasse (duben 2024).

Nassima Benchicou získala za roli pokojské nominaci na Molière 2024 v kategorii Nejlepší herečka.

Připravujeme český překlad.

CUKETKA (COURGETTE, 2023)

Gilles Paris, Pamela Ravassard, Garlan Le Martelot

Francie

Překlad: Irena Novotná

Žánr: činohra (hra s písněmi pro teenagery)

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Po rodinné tragédii se Ikarus, přezdívaný Cuketka, ocitne v dětském domově, kde potká Simonu, Ahmeda a tajemnou Camille. Všichni mladí lidé jsou poznamenáni životem, ale nechtějí se vzdát. Život v domově je drsný, ale za pomoci hry, hudby a poezie, se naučí budovat sami sebe a vyléčit svá srdce. Cuketka se naučí rozeznávat dobro od zla, lásku od nenávisť, dobré lidi od těch zlých. Seznámí se také s policistou Raymondem, který se postupně ujme role náhradního otce a díky chlapci znovu získá chuť do života.

Cuketka je divadelní adaptací úspěšného románu *Můj život Cuketky*. Příběh posloužil také jako předloha loutkovému filmu (2017), který byl okamžitě pozitivně přijat diváky i kritikou (získal dvě ocenění César).

Cuketka přináší něžný, dojemný, ale i vtipný příběh chlapce, který se dokázal poprat s osudem, a i přes nelehký začátek své životní cesty hledí do budoucnosti s nadějí. Francouzská inscenace uvádí přístupnost pro diváky od 9 do 90 let.

Adaptace Cuketky získala 7 nominací na prestižní ocenění Les Molières 2024.

Připravujeme český překlad.

JAMES BROWN NOSIL NATÁČKY (JAMES BROWN METTAIT DES BIGOUDIS, 2023)

Yasmína Reza

Překlad: Michal Lázňovský

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

LIONEL: Řekl jsem mu, že už ten přízvuk nemůžu ani slyšet. Odpověděl mi, že i když už nějaký čas žije ve Francii, je Kanadanka a nehodlá své kořeny popírat. Tak jsem mu řekl, že tady končí legrace. Zvýšil jsem hlas. Odpověděl mi, že se se mnou nemůže hádat, protože si musí šetřit hlasivky.

PASCALINA: Od toho večera už jsme nežili s Jakobem.

LIONE: Ne.

PASCALINA: Žili jsme s Céline Dion.

LIONEL: Žili jsme se zpěvačkou Céline Dion v těle našeho syna Jakoba Hütnera. Začal nám říkat Lioneli a Pascalino.

PASCALINA: Už ne tati a mami.

Lionel a Pascaline jsou milujícími rodiči Jacoba, který si od pěti let myslí, že je Celine Dion. Proto je nyní Jacob/Celine na klinice, kde mu mají pomoci. Jak ale? Jacob si v ústavu najde přítele Filipa. Stejně jako se Jacob vidí jako Celine Dion, Filip je běloch, který se identifikuje jako černoch. A zatímco se Jacob připravuje na světové turné, Filip se rozhodne zachránit fíkus, který se v ústavu trápí, a to za každou cenu. Klinikou řídí psychiatrička snažící se uvést klienty do souladu se sebou samými a umožnit jim přijmout svou emancipaci. A tak se v ústavním parku uprostřed spořádané klidné přírody tvoří moderní harmonie, která je legrační i smutná.

Yasmina Reza, světově proslulá svými ostrými a analytickými komedii, prokazuje ve své nejnovější hře opět cit pro společenský vývoj. Text *James Brown nosil natáčky* popisuje jako „fantazii o identitě nebo odlišnosti – ať je jakákoli.“

Hra měla na jaře 2023 úspěšnou premiéru v mnichovském Residenztheater a od té doby byla uvedena na dalších evropských scénách.

Yasmina Reza je za hru nominovaná na Molièra 2024 v kategorii Nejlepší autor/ka. Nominaci získala také Josiane Stoléru v kategorii Nejlepší herečka ve vedlejší roli.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VIDEOKLUB (VIDÉO CLUB, 2023)

Sébastien Thiéry

Francie

Překlad: Zdeněk Bartoš

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Justine a Jean-Marc jsou manželé pětadvacet let, když zjistí, že někdo v jejich kuchyni instaloval kameru, která je natáčela. Kdo to byl? Proč to udělal? Chce je někdo vydírat? Napětí stoupá každým dnem, kdy dostanou na e-mail novou video nahrávku, zachycující jejich každodenní drobné lži, zrady, malé manželské podrazy. Z následného vykrocování, zlehčování a mlžení jednoho před druhým dokáže autor vytěžit množství situačního humoru, vtipně ukazuje krizi vztahu a dlouholetého manželství, náhle konfrontovaného s přímočarou dokumentací jejich chování. Dokáže to jejich manželství ustát?

Sébastien Thiéry v mixu thrilleru, komedie a absurdity, což je spojení žánrů, které vypiloval téměř k dokonalosti, ukazuje manželský pár atakovaný moderními technologiemi, před nimiž není úniku.

Videoklub je divoká, výbušná i dojemná hra s brilantně napsanými dialogy.

Hra byla úspěšně uvedena v pařížském Théâtre Antoine (podzim 2023).

Komedie získala dvě nominace na Cenu Molière 2024, a to v kategorii Nejlepší komedie a Nejlepší herečka v soukromém divadle (Noémie Lvovsky).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

POVĚST (A REPUTATION, 2024)

Susannah Finzi

Velká Británie

Překlad: Jaroslav Beznoska

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena + mužský voiceover

Dne 25. dubna 1974 proběhla v Portugalsku revoluce, která ukončila 40 let vlády Antonia Oliveiry Salazara. Po drobném krveprolití následovaném krátkou dobou nejistoty nakonec vše dopadlo dobře. Stalo se z toho významné datum, jeden z milníků evropských dějin 20. století, který je důležité si připomínat nejen v Portugalsku, ale třeba i v České republice, neboť pro Portugalce znamená totéž, co pro nás 17. listopad.

Jednoaktová hra *Pověst* vznikla k padesátému výročí této události. Napsala ji britská autorka Susannah Finzi, která polovinu života prožila právě v Portugalsku a pamatuje si dobu Salazarova režimu.

Nacházíme se v portugalském Lisabonu roku 1966. Stárnoucí diktátor Antonio Oliveira Salazar vládne této malé evropské zemi železnou rukou téměř 40 let. Zbožný a uzavřený člověk, který s pýchou přemítá o svém odkazu budovatele ekonomicky prosperujícího a bezpečného národa. Ale čas neúprosně plyne a je potřeba vyřešit ještě jednu záležitost, která by mohla pošramotit jeho pečlivě budovaný odkaz a ohrozit jeho pověst. A k té příležitosti si nechá zavolat jediného člověka, kterému může věřit, svého zpovědníka.

Divadelní hra *Pověst (A Reputation)* bude v režii Almira Andradeho uvedena první dva týdny v červenci 2024 v londýnském divadle Omnibus Clapham, a to v rámci festivalu VIVA Portugal2024. Portugalská část téhož festivalu pak představí hru portugalskému publiku pod názvem *Uma Reputacao* (překlad Carlos Machado Acabada a Armando Nascimento Rosa) v Museo du Aljube (Muzeum odboje a svobody) v Lisabonu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PŘEHLÍŽENÍ (BLIND EYE, 2009)

Susannah Finzi

Velká Británie

Překlad: Jaroslav Beznoska

Žánr: Drama

Obsazení: 5 mužů, 1 žena

V roce 1982 eskaluje krize na blízkém východě. Palestinci se snaží dosáhnout nezávislosti a Bejrút se proměnil ve válečnou zónu. Do Libanonu přichází Stefan Muller, vyjednavč OSN, který se snaží dojednat příměří mezi znesvářenými stranami. To se mu víceméně daří a běh dějinných událostí se řítí k neodvratnému šťastnému konci. Jenže krev již byla prolita. Najde teď někdo viníky? A dokáže je potrestat?

Většina děje se nicméně odehrává uvnitř kanceláří OSN v Paříži. Ve stínu bejrútské tragédie se prokurátorka OSN zabývající se válečnými zločiny Elizabeth Andersonová snaží spolu se svým kolegou Davidem nalézt důkazy k usvědčení nacistického pohlavára z podílu na válečných zločinech. K tomu potřebují pomoc Stefana Mullera, respektive jeho otce Otty Mullera, se kterým se Stefan řadu let neviděl. Otto Muller byl členem NSDAP a po válce odešel do exilu. Svůj nový domov našel v Salazarově Portugalsku. Spolu se svými vzpomínkami si do exilu odnesl i řadu důležitých dokumentů. Ty samozřejmě mrtvé nevzkřísí, ale mohly by přinést alespoň trochu spravedlnosti.

Sama autorka o hře napsala: „*Přehlížení je velká evropská hra, která se zabývá velkými tématy inspirovanými skutečnými událostmi. Soudní proces s válečnými zločinci v 80. letech 20. století je hnacím motorem příběhu, v němž se protínají zájmy právníčky zabývající se lidskými právy, mírového vyjednavče a stárnoucího sympatizanta nacistů. Přehlížení nahlíží prizmatem historických událostí nadčasové politické a morální otázky: stíhání válečných zločinců, morální nejednoznačnost lidí žijících v utlačovatelských režimech, nepřijemnou*

30 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Přeložené zahraniční hry

hranici mezi právní etikou a soukromou morálkou i dědictvím, které rodiče zanechávají svým dospělým dětem.“

Divadelní hra *Přehlížení (The Blind Eye)* měla světovou premiéru v londýnském Prince of Wales Theatre již v roce 2009. V roce 2014 byla hra uvedena v Londýně podruhé, tentokrát v Theatre503. V březnu téhož roku se představila i v The Lisbon Players Theatre v Lisabonu. Hra byla velmi dobře přijata jak kritikou, tak diváky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

SRAZ (REUNITED, 2012)

Susannah Finzi

Velká Británie

Překlad: Jaroslav Beznoska

Žánr: černá komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Černá komedie o jednom dějství *Sraz* je vhodná pro malá divadla, neboť si vystačí s tříčlenným obsazením a minimalistickou scénou se dvěma stoly a několika židlemi.

Jednoho pátečního večera se sejdou dva bývalí spolužáci z vysoké, Luke Findlay a Edward Stocker, na zahrádce jakési venkovské hospůdky. Na plánovaný sraz bývalého univerzitního ragbyového mužstva však dorazí jen oni dva – akce byla odvolána, neboť cestou sem se v autě zabil jeden jejich spoluhráč. Luke byl ovšem již na místě a Ed o tom nevěděl.

Oba dva se po škole stali otroky finančního světa londýnského City. Luke o všechno přišel, Ed je na vrcholu kariéry. Nad lahví whiskey probírají minulost. Svoje lásky. Zesnulého bývalého spolužáka a jeho manželku, se kterou oba spali. A také svůj život a svoji budoucnost, pokud vůbec něco takového mají. Možná se nakonec ukáže, že na tom Luke není tak špatně a že Ed nemá ve skutečnosti vůbec nic...

Spolu s nimi je tam ještě Julie, vedoucí hospody, která jako správná žena moc dobře chápe, kdo je kdo.

Divadelní hra *Sraz (Reunited)* měla premiéru v roce 2012 v Kings Theatre v anglickém Gloucestru a získala Gloucestershire Drama Association Best Play Writing Award. Je druhou hrou současné britské dramatičky Susannah Finzi, která byla přeložena do češtiny.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA

SUSANNAH FINZI

Britská autorka Susannah Finzi, pocházející ze známého uměleckého klanu Finzi, vytvořila několik divadelních her a řadu překladů. Za svoji hru *Sraz (Reunited)* získala v roce 2012 cenu Gloucestershire Drama Association Best Play Writing Award. Divadelní hra *Přehlížení (Blind Eye)* byla uvedena v divadle Estrela v Lisabonu a v divadle Theatre503 v Londýně, dále pak v rámci divadelních festivalů v Gloucesteru, Surbitonu a Wokingu. Ku příležitosti padesátého výročí karafiátové revoluce v roce 2024 napsala hru *Pověst (A Reputation)*.

Susannah se aktivně věnuje i překladům divadelních her z portugalštiny do angličtiny. Její překlady textů univerzitního profesora a spisovatele Armanda Nascimento Rosy byly uvedeny jak ve Velké Británii, tak i ve Spojených státech nebo v Indii. Přeložila i řadu děl významného brazilského dramatika Nelsona Rodriguese. Její překlady byly vybrány do antologie *Sebrané hry Nelsona Rodriguese* vydané v roce 2019 v nakladatelství Oberon Books.

M. BUTTERFLY (M. BUTTERFLY, 1988)

David Henry Hwang

USA

Překlad: Ivana Jílovcová Fieldová

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Příběh inspirovaný Pucciniho operou *Madama Butterfly* i skutečnou, těžko uvěřitelnou událostí, o níž se autor dočetl v novinách. Hra *M. Butterfly* se soustředí na vztah pracovníka francouzské ambasády v Číně Reného Gallimarda se zpěvačkou jménem Song Liling. Neznaje konvencí pekinské opery ji protagonista mylně považuje za ženu, ve skutečnosti jde však o muže, tedy nikoliv o madame, ale o monsieur. Jak se dozvídáme z Reného retrospektivního vyprávění, pravdu o své milované odhalil po neuvěřitelných 20 letech. Nejen že Song Liling nebyl ženou, navíc byl najat čínskou vládou, aby z naivního Francouze důvěřujícím stereotypu cudné, ostýchavé Číňanky vymámil klíčové informace. Proto si René nyní ve vězení odpykává trest za vlastizradu.

Mnohem důležitější než příběh sám je však pro autora jeho sociologicko-politické pozadí, zejména ve vztahu ke koloniálnímu myšlení a stereotypům spjatým s našim „západním“ vnímáním Orientu a tamních lidí. D. H. Hwang v doslovu ke své hře napsal: „*Pro mne je „nemožný“ příběh Francouze, jehož láska je zhrzená Číňanem, který předstírá, že je žena, vždy zcela pochopitelný. Vezmeme-li v úvahu stupeň nepochopení mezi muži a ženami a zároveň mezi Orientem a Západem, není divu, že mi připadalo naprosto nevyhnutelné, že jednoho dne k omylu těchto rozměrů zákonitě dojde. /.../ A tady se naše úvahy o otázkách rasy a sexu začínají překrývat s otázkou role imperialismu ve světě, protože teorie, že dobří domorodci pomáhají bílým a špatní se bouří, se zcela ztotožňuje s koloniálním způsobem myšlení. Protože jsou poddaní a poslušní, nabývají dobří domorodci obou pohlaví v koloniálním světě zcela*

*nezbytně „ženskou“ charakteristiku. /.../ Neokoloniální názor, že všechno, co je v národě dobré, jako třeba dobrá žena, se touží podrobit silnému mužskému Západu, je perfektní ukázkou přehmatů naší zahraniční politiky v Asii i jinde. /.../ Hra *M. Butterfly* je někdy považována za hru protiamerickou, za jízlivý výpad proti Západu a mužům se Západu, jejichž pohled na Orient a jeho ženy je značně stereotypní. Já osobně ji však zcela naopak považuji za výzvu oběma stranám, aby si konečně uvědomily četná nedorozumění, která existují z důvodu zásadního nepochopení rozdílnosti jednotlivých kultur a sexuálního počínání, a aby se držely pravdy, jednaly vždy čestně a tím se zasloužily o naše společné dobro na zásadě rovnocennosti, která je nám vlastní jako obyvatelům této planety.“*

Titul měl premiéru ve washingtonském Národním divadle v režii Johna Dextera, po přesunu na Broadway se inscenace dočkala 777 repríz. Hra získala cenu Tony a byla nominována na Pulitzerovu cenu za drama. Reného ztvárnil mimo jiné i Anthony Hopkins. Hwang hru adaptoval pro film Davida Cronenberga z roku 1993 s Jeremym Ironsem a Johnem Lonem v hlavních rolích.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JACKOVY PATÁLIE

Brian Robert Stewart

Velká Británie

Překlad: Vendula Bazalová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2-3 ženy

Jack je v manželství nešťastný, přestože má dvě úžasné děti a oddanou, milující ženu Charlottu. Kvůli pracovnímu vytížení a dětem na sebe s Charlottou přestávají mít čas, zejména v ložnici. Místo toho, aby si s manželkou promluvil, rozhodne se, že nejlepší řešením bude začít si románek. Na internetu se seznámí s Tarou, americkou podnikatelkou, která přijede do Velké Británie za obchodem. Domluví si schůzku v hotelu

vzdáleném stovky kilometrů od Jackova domova, aby se o jeho nevěře nikdo nedozvěděl.

Přestože Jack víkend naplánoval do nejmenších detailů, osud má jiné plány. Začne to malou hádkou s hotelovým personálem. Zatímco Jack čeká na příjezd Tary do hotelu, zjistí, že ve stejném hotelu je ubytovaný i Kevin Jobling, který byl na Jackově svatbě a zná se s Charlottou. Aby Jack skryl svůj podvod, musí Kevinovi namluvit řadu lží, včetně toho, že Tara je pokojská, která mu přišla uklidit koupelnu, a že Charlotta zemřela. Kevin je v šoku a připomene Jackovi, jak byla jeho žena krásná a jak krásný byl jejich svatební den.

To je však jen první z řady patálií, které Jacka toho dne ještě čekají...

Jackovy patálie jsou nejen komedií o vztazích, ale také o tom, jak často hledáme něco, o čem si myslíme, že nám zlepší život, a přitom si zapomínáme vážít toho, co už máme.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BUNGALOV 21 (BUNGALOW 21, 2020)

Eric-Emmanuel Schmitt

Francie

Překlad: Petr Christov

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

MARILYN: Přijde mi, že vy muži máte větší vrozené dispozice ke štěstí než my ženy.

YVES: Jak jinak: my totiž máme ženy, které nás činí šťastnými.

MARILYN: Takže ty myslíš, že bych se měla přeorientovat na ženy?

Dva manželské páry, čtyři legendy. Píše se rok 1960 a ve dvou přilehlých apartmánech losangelského Beverly Hills Hotel bydlí největší americký dramatik Arthur Miller se svou ženou Marilyn Monroe a vedle slavný francouzský šansonier s nádherným hlasem Yves Montand se svou ženou, nejkrásnější francouzskou herečkou Simone Signoretovou. Yves s Marilyn v Hollywoodu natáčeji film, jejich hvězdní partneři je doprovázejí. Tráví společně čas, povídají si o životě, lásce, smrti, literatuře, natáčení... A také to mezi nimi jiskří. Jak už to v životě bývá. Jsou krásní, šťastní, slavní. Nebo snad...?

Dlouholetá stálice francouzského divadla, Eric-Emmanuel Schmitt, napsal hru, která vychází ze skutečných událostí. V intimním prostoru hollywoodského hotelového apartmánu oživuje příběh, který před více než šesti dekádami plnil stránky světových novin. Zároveň ale odkrývá intimní stránky největších hvězd světového souboznysu. Ukazuje legendy v jejich lidských rozměrech. Boří klišé o hloupé a naivní Marilyn a nabízí prostor k úvahám o nelehkém údělu těch, na které září světla ramp.

Jaké to je být Marilyn? A proč si Marilyn přála být (jako) Simone Signoretová? Jaký spolu vlastně měly vztah? Byl Arthur Miller nesympatický morous? A co na to Yves Montand?

Není příliš her, které by dávaly tak skvělou příležitost dvěma herečkám zahrát si dvě krásné herečky. Navíc herečky z nejslavnějších. Nemluvě o hereckých příležitostech pro dva herce zahrát si dvě nesmrtelné legendy. *Bungalov 21* není obyčejná hra o vztahu mezi dvěma páry a jedné nevěře. Je to hra o jedinečném setkání, které sledoval celý svět, ale jenom ti čtyři věděli, co se skutečně odehrálo. Eric-Emmanuel Schmitt nám nabízí možnost nahlédnout tam, kam bulvární média nevidí...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ONA ŘÍKÁ. ON ŘÍKÁ. (SIE SAGT. ER SAGT., 2023)

Ferdinand von Schirach

Německo

Překlad: Ondřej Šebesta

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 8 žen (kromě ústřední dvojice je pohlaví postav na možnostech souboru)

Žádná žena, která byla právě znásilněna, se takhle nechová. Nikdo by tomu neuvěřil.

Svým nejnovějším dramatem *Ona říká. On říká.* se Ferdinand von Schirach vrací ke své více než dvacetileté praxi advokáta ve věcech trestních. Aktuálnost hry ale nespočívá v obyčejné kriminální zápletce, ale v jejím příspěvku k třaskavému tématu znásilnění. Jde o tolik diskutovanou a potřebnou novelizaci zákona, ale také o změny stereotypního myšlení mnoha starých praktiků. Autor se důkladně zamýšlí nad otázkou, zda a kdy „Ne, znamená ne!“ Nad tím, co všechno ovlivňuje názor soudu a logicky i uznání či neuznání viny a případně výši trestu pro násilníka. Opět se mu daří vyvolávat bouřlivé diskuze. Hra zachycuje strhující soudní spor s mnoha zvraty, nicméně rozhodnutí o vině či nevině obžalovaného nechává (jak u von Schiracha známe) na divácích.

Úspěšná televizní moderátorka Katharina Schlüterová tvrdí, že ji její bývalý milenec zneužil: Z původně konsenzuálního sexu se stalo znásilnění. Trestní řízení staví svědectví proti svědectví - dilema, které má obrovskou výbušnou sílu. Kromě profesní a soukromé budoucnosti dvou lidí nejde o nic menšího než o hodnoty, ale i předsudky, které nás jako společnost definují.

Televize ZDF natočila filmovou adaptaci díla v hlavních rolích s Inou Weisse a Godehardem Giesem (únor 2024). Divadelní premiéru bude mít hra 7. 9. 2024 ve vídeňském Theater in der Josefstadt.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BÍLÝ JELEN (DES TRAINS À TRAVERS LA PLAINE, 2021)

Florian Zeller

Francie

Překlad: Michal Zahálka

Žánr: činohra (temná groteska)

Obsazení: 5 mužů, 4 ženy

Začíná to docela banálně: Pierre, dobře situovaný lékař, se snaží pomoci dceři, která se dozvěděla o nevěře svého snoubence. Jenomže tahle nepřijemnost spustí řetězec událostí, které leckoho vedou ke zpytování svědomí. Můžeme si věřit v profesním i osobním životě? Kdo je tajemný Krawzensky? A kdo mladá dívka s hlavou jelena, která se začíná znena-dání zjevovat?

Oscarový scenárista a režisér Florian Zeller se v textu vrací k temnému, grotesknímu a protimluvnému tónu svých proslulých prvních her *Ten třetí* či *Kdybys umřel*.

Hra měla pod názvem *The Forest* premiéru v únoru 2022 v londýnském Hampstead Theatre (v překladu Christophera Hamptona). Česká premiéra se odehrála v říjnu 2022 (Kličperovo divadlo Hradec Králové).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME

NEPŘELOŽENÉ zahraniční hry

CENA LAURENCE OLIVIERA V DILIA

THE HILLS OF CALIFORNIA (2024)

Jez Butterworth

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 9 mužů, 12 žen

Anglické přímořské letovisko Blackpool. Rok 1976, nejsušší období za 200 let. Na plážích je hlava na hlavě, hotely praskají ve švech. V zapadlém rodinném penzionu daleko od pobřežní promenády se schází čtyři sestry Webbovy, aby se rozloučily s umírající matkou. Přítomnost prosycená truchlením se prolíná se vzpomínkami na dětství, které fatálně ovlivnila matčina ambice protlačit dcery do showbizny coby dívčí kapelu. Na povrch vyplouvají staré krivdy a rozdílné charaktery sester kolidují.

Rodinná sága renomovaného britského autora Jeze Butterworthe nabízí vynikající herecké příležitosti pro ženskou část souboru. Hra měla premiéru 27. ledna 2024 v Harold

Pinter Theatre v režii Sama Mendese a byla nominovaná na Cenu Laurence Oliviera.

„Chytrá, do detailů propracovaná studie rodinných vztahů a koloběhu zrození a smrti.“ (The Standard)

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JEZ BUTTERWORTH (*1969)

Narodil se v Londýně do umělecké rodiny – jeho bratr Steve působí jako významný divadelní producent, jeho další dva bratři Tom a John-Henry jsou spisovatelé. Ve své tvorbě se Jez Butterworth přihlásil k odkazu Harolda Pintera.

Výrazně na sebe upozornil již svou prvotinou *Mojo*, která byla v roce 1995 uvedena na scéně Royal Court Theatre. Butterworthův celovečerní debut získal hned několik cen – Cenu Laurence Oliviera za nejlepší novou komedii nebo cenu George Devina a deníku Evening Standard pro nejspokladnějšího mladého dramatika. Autor hry také přepsal do podoby filmového scénáře, který měl původně natáčet Jan Svěrák. Film byl nakonec pod názvem *Nevěsta přes internet* režirován samotným autorem a v hlavních rolích se např. objevila Nicole Kidman.

I další jeho hry na sebe upoutaly značnou pozornost a získaly prestižní ocenění na domácích scénách i v zahraničí. Mezi jeho nejúspěšnější hry patří *Jeruzalém*, který – mimo jiné – získal Evening Standard Theatre Award či Critics' Circle Theatre Award a který byl v USA nominován na Tony Award.

V roce 2012 novou sezónu Royal Court Theatre zahájila jeho hra *Řeka*. O pět let později uvedlo totéž divadlo jeho *Převozníka* v režii Sama Mendese, který se stal nejrychleji se prodávajícím hrou v historii tohoto divadla. Většina britského tisku ho ocenila pěti hvězdami. Přestože hra pojednává o třesnutém tématu irské snahy o nezávislost a samozřejmě vyvolala kontroverzní reakce, *The Irish*

Times zhodnotily, že dialogy „*neobsahují nic, co by neladilo.*“ Hra získala mj. Tony Award a Cenu Laurence Oliviera. Sam Mendes režíroval také Butterworthovu poslední hru *The Hills Of California*. Inscenace Harold Pinter Theatre získala dvě nominace na Cenu Laurence Oliviera, konkrétně v kategoriích Nejlepší hra a Nejlepší herečka za herečkový výkon Laury Donnelly v hlavní roli.

TILL THE STARS COME DOWN (2024)

Beth Steel

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 6 žen

Vítejte na svatbě Marka a Sylvie. Je horký letní den a rodina se sešla, aby ve svém středu přivítala nového člena. Na tanečním parketu to věje, vodka teče proudem. A staré vášně se probouzejí k životu, aby otestovaly hranice lásky. Co se stane, když nejšťastnější den vašeho života otevře dveře do nové, děsivé a nejisté budoucnosti?

Hra rezidenční autorky National Theatre Beth Steel byla nominovaná na Cenu Laurence Oliviera.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BETH STEEL

Beth Steel je oceňovaná dramatička a scenáristka. Pochází z Nottinghamshire, nyní žije v Londýně.

Za svou druhou hru *Wonderland* (2014), v níž zpracovala námět stávký britských horníků v roce 1984, získala cenu Evening Standard Theatre Award pro nejslibnějšího dramatika/dramatičku a stala se finalistkou ceny Susan Smith Blackburn Prize. *Wonderland* ve světové premiéře uvedlo Hampstead Theatre, představení bylo streamováno po celém světě prostřednictvím internetových stránek deníku Guardian. Od té doby se hra dočkala několika uvedení. Autorčin další text *Labyrinth* (prem. Hampstead Theatre, 2016) zkoumá následky jedné z nejkatastrofálnějších hospodářských krizí moderní historie. V roce 2022 měla v londýnském Almeida Theatre premiéru strážidelná a krvavá rodinná sága *The House of Shades*. V současnosti je Beth Steel rezidenční dramatičkou londýnského National Theatre, pro než napsala hru *Till The Stars Come Down*. Vztahové drama obdrželo nominaci na Cenu Laurence Oliviera.

THE MOTIVE AND THE CUE (2023)

Jack Thorne

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 12 mužů, 6 žen

Hra britského autora Jacka Thornea zobrazuje náročný proces zkoušení inscenace Shakespearova Hamleta v režii sira Johna Gielguda, která měla premiéru na Broadwayi v roce 1964, s Richardem Burtonem v hlavní roli. Burton s Gielgudem se však na sebe nemohou napojit a jsou nuceni konfrontovat své odlišné pohledy na divadlo. Do děje zasáhnou také postavy Elisabeth Taylorové či Jiřího Voskovce. Hry byla nominovaná na Cenu Laurence Oliviera.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JACK THORNE (*1978)

Narodil se v Bristolu a vystudoval Univerzitu v Cambridgi. Je oceňovaným dramatikem, scénáristou a producentem, na kontě má Cenu Laurence Oliviera, Tony a BAFTA.

Při psaní rád vychází z literárních či filmových předloh, které svérázně adaptuje. Celosvětovou mediální i diváckou senzaci vzbudilo zejména osmé pokračování příběhů o čaroději Harrym Potterovi *Harry Potter a prokleté dítě* (Harry Potter and the Cursed Child, 2016), jež sepsal na základě námětu svého, J.K. Rowlingové a Johna Tiffanyho. Za hru získal Cenu Laurence Oliviera a Tony.

Pro divadlo Donmar Warehouse adaptoval Dürrenmattovy *Fyziky* (The Physicists, 2012), pro scénu Old Vic Dickensovu *Vánoční koledu* (A Christmas Carol, 2017) a pro National Theatre film Hirokaza Kore'edy *After Life* (2021). Švandovo divadlo uvedlo v roce 2021 jeho dramaturgii švédského romantického hororu proslaveného úspěšným filmem *Ať vejde ten pravý* (Let the right one in, 2014) v překladu Marie Špalové.

Thornovy dva nové tituly z roku 2023 se objevily v nominacích na Cenu Laurence Oliviera. O cenu za nejlepší divadelní hru se ucházela autorova pocta divadlu *The Motive And The Cue*, jež v režii Sama Mendese bodovala i na West Endu. Thornova hra na motivy britské generální stávký z roku 1926 *When Winston Went to War with the Wireless* se objevila v kategorii nejlepších ženských hereckých výkonů ve vedlejší roli, když byla in memoriam oceněna herečka Haydn Gwynne.

Z jeho filmové a seriálové tvorby nelze nezmínit seriály *This Is England* (2010-2015) a *Jeho temné esence* (2019-2022) či filmy *Skautská příručka pro chlapce* (2009), *(Ne)obyčejný kluk* (2017) nebo *Enola Holmes 1 a 2* (2020, resp. 2022).

HRY NOMINOVANÉ NA HLAVNÍ CENU FESTIVALU MÜLHEIMER THEATERTAGE 2024

NORA OR HOW TO DIGEST THE MASTER'S HOUSE (2023) @

Sivan Ben Yishai

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní (nejméně 6 postav)

Toto je příběh domu. Je to jejich dům. Ale nepatří jim. Žijí v něm, slouží, slouží své paní. Známe je vůbec? Známe jen Noru. Při každém představení čekáme, až se jí podaří emancipovat, opustit manžela a zavřít za sebou dveře. Pak můžou konečně sundat zástěry a doufat, že stihnou poslední autobus. Stojí před námi po staletí, ale stále je neznáme. Jsou to Nořiny zaměstnanci, kteří jí byli dosud bezvýhradně k službám. Nyní se ale ujímají slova, tematizují hodnotu vlastní role a usilují o otevřený konflikt s hvězdnou protagonistkou. „*Jestli vám to pomůže, madam, jsem služka / nejsem nic jiného než pohlaví, se kterým jsem se narodila / a popis mé práce.*“

Chůva Anne-Marie opustila vlastní děti, aby se živila péčí o Nořiny děti. Poštovní doručovatel neúnavně bojuje, aby si udržel svou jedinou repliku. Zatímco se jí služebnictvo stará o rodinu a dům, feministická Nora bojuje za rovnocenné platové podmínky. Nora se drží své role tak zarputile, že si až příliš pozdě všimne, jak se kolem ní všechno vyprázdňuje. Zaměstnanci opouštějí scénu a stahují se do podzemí, do poznámek pod čarou hry, do poznámek pod čarou příběhu. Možná je to místo, odkud lze situaci přehodnotit a reorganizovat...

Sivan Ben Yishai kompostuje staré sídlo důmyslnou poetickou analýzou, která míří nejen na patriarchální mechanismy, ale také na feminismus, který stále zůstává bílý a bohatý. Autorka přináší zcela novou, polyfonní, prostupnou narativní architekturu. Dosahuje toho s takovou lehkostí, rychlostí a humorem, že ekologická likvidace sídla je nejen politicky udržitelná, ale také neuvěřitelně vtípná.

Hra měla premiéru 13. ledna 2024 v Schauspiel Hannover (režie: Marie Bues).

Anglická a německá verze je elektronicky k dispozici v DILIA.

JUICES (2023)

Ewe Benbenek

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy

Ona - autorka, dcera chudé polské imigrantky, se dokázala vyvíjet do okouzujícího západního světa. Ochromená strachem ale opět sklouzává do propasti nejistoty – bez záchrané sítě, která by ji zachytila. Jak má o sobě autorka jako dcera polských imigrantů mluvit? Ve vzpomínkách vidí neustále vystresovanou maminku, která spěchala z práce do práce, a dítě při úklidové šichtě musela odkládat do kouta. Jak mluvit o Němcích, kteří to pozorovali? Jak o tom mluvit, když nechcete šířit trpělivý kýč, sklouznout k trřidnímu klíše nebo psát dělnické vzpomínkové porno?

Ve hře *Juices* se stud a pochyby o sebeúčtě autorky jako imigrantského dítěte proměňují v „opravdovou“ příslušnost k většinové společnosti, ale vrací se zpět jako záblesky nočních mur. Ve svém nejnovějším díle se Ewe Benbenek zabývá ambivalentní otázkou, zda se člověk může – nebo chce – odpoutat od vlastního původu.

Hra měla premiéru 17. 6. 2023 v Nationaltheater Mannheim v režii české režisérky Kamily Polívkové.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

BARACKE (2023)

Rainald Goetz

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Z party mladých lidí v durynské Krölpě ve Východním Německu, kteří se všichni narodili kolem roku 1977, vzejde pár. Bea a Ramin prožívají lásku, která ale po čase vyhasne. Bea se dá později dohromady s dalším mužem z bývalé party, Uwem, který je součástí mládežnického hnutí vymezující se vůči generaci jejich rodičů a postupně se radikalizuje. Bea má s Uwem dítě. Svatba se slaví v kruhu široké mnichovské rodiny v Západním Německu. Mladá rodina později opouští chudé poměry v Krölpě a stěhuje se do vilové čtvrti v Drážďanech s nadějí na lepší život. Minulost se ale stává přítomností – rodině se na novém místě nedaří. Otec musí situaci řešit a vyvodit konečné důsledky.

Baracke je velké rodinné drama, které vypráví o složitých rodinných vztazích a německé historii. Po třicet let sledujeme rodinný příběh plný násilí, tajemství a hrůzy, která je přítomná od počátku. A je tu také mlčení otců, zatajování pravdy a pasivita matek, které to vše předávají svým dětem, a tak traumata přechází z generace na generaci.

Hra měla premiéru v Deutsches Theater Berlin 22. 9. 2023 (režie: Claudia Bossard).

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

FORECAST: ÖDIPUS (LIVING ON A DAMAGED PLANET, 2022)

Thomas Köck

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

V Thébách zuří epidemie, vody ubývá a teploty stoupají. Pýthia, delfská věštka, káže odříkání a reorganizaci, ale její varování zůstávají bez povšimnutí. Víra v pokrok je neblomná, hybridní vozy se prohánějí po osmiproudých silnicích a v horské idyle mezi Ryzlinkem a Rulandským šedým nic nenasvědčuje konci světa. Král Oidipus se pře se svým švagrem Kreónem o koncepci politické vlády. Jeho žena Iokasté věří úsudku elit a obyčejnými občany pohrdá. Chór „blahobytných“ vyžaduje účast na rozhodování a nechce nic jiného, než aby vše zůstalo tak, jak je. Slepý věstec Teiresiás se naopak chopil moci a říká, co lidé chtějí slyšet. Svět bez růstu si nedokáže představit. Ale Pýthiino orákulum nepřestává varovat... Moderní věštcí promluvili, starověké kněží nahradili odborníci. Všichni ví, co přijde, ale proč nikdo nemá sílu nic udělat?

Rakouský dramatik Thomas Köck, jeden z nejzajímavějších hlasů své generace, přenesl příběh krále Oidipa, který se nevědomky stal vrahem svého otce a manželem své matky, do současnosti a nastoluje otázku individuální schopnosti porozumět, rozhodnout se a zodpovědně jednat.

Hra měla premiéru 13. 5. 2023 v Schauspiel Stuttgart (režie: Stefan Pucher).

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

THE SILENCE (2023)

Falk Richter

Německo

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Falk Richter se ve své auto/fiktivní hře *The Silence* zabývá vlastní rodinnou historií. Autorův otec zemřel dříve, než se s ním stačil usmířit. V dialogu s matkou se Richter zaměřuje na pravdy nevyřčené po celá desetiletí, potlačovaná tajemství a nevyřešená traumata, která ho pronásledují dodnes. Jak se do sňatku rodičů a jeho života promítly hrůzy, které prožil otec během války a trauma z vyhnání matky ze Západního Pruska? Co se v rodině roky tajilo? Jak autor a jeho sestra vyrůstali v provinciích poválečného západního Německa? Jak byla Richterova gay identita, která vyšla najevo už během dospívání, potlačována a napadána jeho rodiči? Jak rodina reagovala na homofobní útoky, které zažíval? Jak dávne trauma, ticho a potlačování vlastní identity ovlivňuje jeho současné vztahy? Konfrontace matky a syna se stává cestou do útrob západoněmecké buržoazní společnosti od poválečného období do současnosti. Ale jak spolehlivá je autorova paměť? A jak věrohodné je vyprávění jeho matky? A mohlo to být všechno úplně jinak? Brzy se začne autobiografie mísit s fikcí, vzpomínky si doporučují a objevují se další možné skutečnosti.

Autor si pohrává s vlastní minulostí a ve stínu protikladných vzpomínek se objevuje naděje: Jaké alternativní modely maskulinity, otcovství a rodičovství jsou možné? Jaké vztahy existují mimo patriarchální útlak? Jakou podobu by mohl mít život?

Hra měla premiéru 19. 11. 2023 v berlínském Schaubühne v autorově režii.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

LAIOS. ANTHROPOLIS II (2023)

Roland Schimmelpfennig

Německo

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Všichni známe Oidipa, starověkého krále, který se nečekaně stane otcovrahem a ožení se s vlastní matkou. Co ale víme o oběti vraždy, jeho otci Laiovi? Stejnomená hra Rolanda Schimmelpfenniga nabízí daleko víc než jen doplnění mezery ve znalostech. Autor posílá na cestu hlas, který odmítá hypotézy, znovu a znovu přetváří myšlenky ostatních, a přitom osvětluje otázky moci, historie a morálky od antiky po současnost. Hra je zběsilou jízdou, ve které spolu závodí skvěle vystavěný příběh, vzájemně si odporující zápletky a charisma samotného krále, který prohrál, ale nyní se vrací, aby nám řekl vše...

Laios je druhou částí Schimmelpfennigova antického opusu *ANTHROPOLIS Ungeheuer. Stadt. Theben.*, jehož dalšími částmi jsou *Dionysos*, *Ōdipus*, *Iokaste* a *Antigone*.

Hra měla premiéru 29. 9. 2023 v Deutsches Schauspielhaus Hamburg (režie: Karin Beier).

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

ŽÁDOST O MAXIMÁLNÍ ODSTRANĚNÍ NÁSILÍ (ANTRAG AUF GRÖSSTMÖGLICHE ENTFERNUNG VON GEWALT, 2023)

Felicia Zeller

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní (min. 4 postavy)

Dokázaly to: Anna, Ronja, Aylin, Charifa, Melanie a Maria řekly „ne“ násilí a odešly do ženského azylového domu. Ale i v domově na ně čekají problémy: Z čeho tam budou žít? Kdo jim pomůže s nekončnými formuláři, žádostmi a nesrozumitelnou byrokratickou terminologií? Kdo jim zaručí, že je nenajdou? Není nakonec návrat tou nejlepší volbou? Nebo je čas dát průchod svému hněvu?

Nejnovější hra Felicie Zeller je založena na rozhovorech vedných s bývalými i současnými obyvatelkami azylového domu pro ženy, sociálními pracovníky a právníkem. Autorka postavám vkládá do úst svůj vlastní umělecký jazyk. Zachycuje realistický životní prostor, překážky a násilí, aniž by vykreslovala naturalistické postavy a obrazy. Slova, melodie a struktura vychází z biografii jednotlivých žen i z jejich poetického hledání životního štěstí.

„Text ukazuje (...) komplexně, intenzivně a bez falešného patosu, jak obrovské množství žen se stává obětmi domácího násilí. Odhaluje také, jak funkční i nefunkční jsou struktury státní pomoci.“ Theater heute

„*Felicii Zeller se podařilo zachovat zvuk a působivost skutečných rozhovorů, a přesto (...) je proměnit v krutou báseň, která odhaluje, že v textu jde o víc, než strašlivé individuální osudy. Jde o působivý text, který vrhá světlo na struktury a procesy opomíjeného fenoménu.*“ *Nachtkritik*

Hra měla premiéru 17. 5. 2023 v Theater Oberhausen a kritikou byla opakovaně označena za velice důležitý text upozorňující na stále opomíjenou problematiku.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

PULITZEROVA CENA ZA DRAMA

PRIMARY TRUST (2023)

Eboni Booth

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Eboni Booth se ve hře *Primary Trust*, oceněné v roce 2024 Pulitzerovou cenou za drama, vydává ve stopách Forresta Gumpa a podobných podivínů, kteří si i přes svou „nenormálnost“ dokázali získat srdce milionů diváků po celém světě. Také Kennethovi, hlavnímu hrdinovi tohoto textu, nemůžete nepropadnout, ačkoliv je jednoduše divný – například každý den vsedává ve své oblíbené restauraci, a přestože je u stolu sám, koktejly si objednává zásadně po dvou, a navíc si povídá sám se sebou! Svým podivínstvím se koneckonců netají – obrací se přímo k divákům, aby jim vysvětlil, že od smrti matky má imaginárního kamaráda Berta, s nímž tráví veškerý svůj čas. Blázen, ztracený případ, řekl by si někdo. Jenže autorka to se svým divným hrdinou nevzdává, po vyhazovu

z práce, který by mohl jednoho naprosto zdrtit, Kennetha nechává odrazit se ode dna a apeluje tak na dobro a toleranci v každém z nás. Vždyť stačí jen trochu chtít navzájem si porozumět a svět bude lepším místem. Dojemná hra Eboni Booth je výjimečná především svým pozitivním přístupem k životu.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HERE THERE ARE BLUEBERRIES (2022)

Amanda Gronich, Moisés Kaufman

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 5 žen

V roce 2007 se na stůl Rebeccy Erbelding, archivářky z amerického Muzea památky holocaustu, dostane záhadné fotoalbum z nacistické éry, které v roce 1946 vytáhl z popelnice důstojník americké vojenské rozvědky. Zpráva o dosud nezveřejněných fotografiích z Osvětlemi brzy pronikne na přední strany novin a zaplní internetové servery. Německý podnikatel brouzdající internetem nemůže uvěřit svým očím: na jednom ze snímků spatří svého dědečka. Nečekaný objev ho přiměje vydat se na cestu za poznáním, která ho dovede k zúčtování s minulostí své rodiny i historií své země. Autoři Moisés Kaufman a Amanda Gronich však vypráví nejen příběh tohoto podnikatele, ale také oněch fotografií – co prozrazují o pachatelích holocaustu a o naší vlastní lidskosti. Táhá se, jak se někdo může usmívat do hledáčku, když mimo záběr cihá tolik zla.

Finální verze hry měla premiéru v roce 2022 v kalifornském La Jolla Playhouse a o dva roky později ji na off-Broadwayi uvedlo divadlo New York Theatre Workshop. V návaznosti na tuto inscenaci se text dostal do finále Pulitzerovy ceny za drama.

Poutavé. Znepokojující. Dojemné. (Pam Kragen, San Diego Union-Tribune)

Vynikající a neopominutelná nová hra. Detektivní příběh, v němž se hraje o všechno. Hra *Here There Are Blueberries* by se měla hrát v každém větším městě v Americe. (Evan Henerson, Broadway World)

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HAPPY (2013)

Robert Caisley

USA

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Alfréda jeho život těší. Těší ho jeho práce. Těší ho jeho manželství. Dokonce ho těší i plnit zvláštní přání jeho dcery. Avšak když ho jeho nejlepší přítel pozve k sobě, aby poznal jeho novou partnerku, věci se trochu vymknou kontrole...

„Eva je pravděpodobně ta nejzákeřnější, nejkrutější, nejpomstychtivější a vůbec ta nejděbelstější postava, kterou jsem za poslední léta na jevišti viděl, ale také jedna z těch nejvíce fascinujících. Happy je skutečně úžasná hra, která připomíná hity, jako je například *Bůh masaku*, ale je ještě mnohem lepší a dokonce má i tematické odkazy ke hře *Kdo se bojí Virginie Woolfové*.“ David Templeton

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Český překlad předjednán.

A GIRL IN SCHOOL UNIFORM (WALKS INTO A BAR) (2017)

Lulu Raczka

Velká Británie

Žánr: činohra (psychodrama)

Obsazení: 2 ženy

Do zapadlého baru vejde dospívající dívka ve školní uniformě. Nehodí se sem. Na rozdíl od barmany, která působí jako žena, která nejde pro ránu na daleko. Co hledá různolící dívka ze soukromé školy na takovém místě? Svou zmizelou kamarádku. Cynická barmanka nechce spolupracovat, ale výraz jí prozradí – něco ví. Počíná se překvapivý konverzační souboj vůlí, vznikají nečekané citové vazby. Vytáhne školačka ze životem protřelé ženy informace, které potřebuje? Najde svou kamarádku? Vždyť ve velkoměstě sužovaném blackouty a rabováním se ztrácejí dívky z lepších rodin docela často... Napínavé psychodrama britské autorky Lulu Raczka vás vtáhne a nepustí.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

SOME PEOPLE TALK ABOUT VIOLENCE (2015)

Lulu Raczka

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži a 3 ženy / 3 muži a 2 ženy

Vztekat se je k ničemu. Nemá cenu křičet. Nemá smysl dovolávat se spravedlností, protože to dneska stejně nikoho nezajímá. Protagonisty oceňované hry britské autorky Lulu Raczka jsou bezejmenná dívka, její matka, bratr a jeho přítel. Víme, že se dívka vloupala do cizího domu a byla zatčena. Proč

to udělala? Odpověď se možná skrývá v monolozích postav, které vypovídají mnohé o frustraci současného člověka čelícího sofistikovanému násilí globalizovaného světa. Do úvah postav vstupuje ještě anonymní Vypravěč, jenž jako by o nich věděl víc, než je zdrávo. Enigmatická a formálně originální hra *Some People Talk About Violence* nepřináší jednoznačné odpovědi, zato je sugestivním vhledem do neuróz našich současníků.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LULU RACZKA (*1991)

Londýnská rodačka Lulu Raczka napsala své první dvě oceňované hry *Nothing. Nothing* (2013) a *Some People Talk About Violence* (2015) pro soubor Barrel Organ. V roce 2020 byla rezidenční autorkou divadla Young Vic. Pro projekt Gate Theatre *Iphigenia Quartet* napsala hru *Clytemnestra* (2016), v níž převyprávěla mýtus o obětování princezny Ifigenie a vraždě krále Agamemnóna z pohledu matky a manželky Klytáimnéstry. Její zatím poslední hru *A Girl in School Uniform (Walks Into a Bar)* uvedl v roce 2017 leidský West Yorkshire Playhouse. Rovněž píše scénáře pro televizní seriály (*Medicejové, Riviera, Persuasion*).

BEN AND IMO (2024)

Mark Ravenhill

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Benjamin Britten má pouhých devět měsíců, aby složil operu Gloriana ku příležitosti korunovace královny Alžběty II. v roce 1953. Námětem je život její předchůdkyně Alžběty I. Do světa deprimovaného skladatele vstupuje energická a horlivá Imogen Holstová, dcera komponisty Gustava Holsta, která je sama vynikající hudebnicí. Její praktičnost a pozitivita se dokonale doplňují s Brittenovou náladovou, často nesnesitelnou povahou. Praktická dohoda o spolupráci se brzy změní v pouto, které nejenže dovede Glorianu k premiéře, ale přetrvá po celý zbytek jejich života.

Mark Ravenhill původně napsal hru *Ben a Imo* pro rozhlasovou stanicí BBC Radio 3, která ji uvedla v roce 2013 ku příležitosti stého výročí Brittenova narození. Dramatik ji posléze přepracoval pro inscenaci Royal Shakespeare Company z roku 2024, a právě tuto novou verzi nabízíme.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BROKEBACK MOUNTAIN (2023)

Ashley Robinson

USA

Autor hudby: Dan Gillespie Sells

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Dramatizace oceňované povídky americké autorky Annie Proulx *Zkrocená hora*, podle níž v roce 2005 vznikl stejnojmenný oscarový film režiséra Anga Leeho s Heathem Ledgerem, Jakeem Gyllenhaalem, Anne Hathaway a Michelle Williams v hlavních rolích. Součástí textu jsou také písně, které vytvořil Dan Gillespie Sells.

V roce 1963 se na wyomingských pastvinách na úpatí Zkrocené hory setkávají mladíci Ennis del Mar a Jack Twist. Nečekaně mezi nimi vznikne intenzivní citové a sexuální pouto, ale na konci léta se jejich cesty musí rozdělit. Během následujících 20 let žijí své běžné životy, vstoupí do manželství, mají děti a stálá zaměstnání, ale čas od času společně unikají do divočiny. V nové dramatizaci se stále živě vzpomínky na jejich nenaplněný vztah odvíjí před očima nyní třiašedesátiletého Ennise.

Annie Proulx o Robinsonově dramatizaci napsala: „*Ashleyho verze je neotřelá i hluboce dojemná a otevírá perspektivy, které nejsou v původním zpracování ani v žádné další adaptaci tolik patrné.*“

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

A DARK, DARK, DARK, DARK BLUE (2024)

Simon Stephens

Velká Británie

Žánr: psychologické, vztahové drama

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Stuttgart, současnost. Christofovi je kolem dvaceti a je nevléčitelně nemocný. Jeho přítelkyně Nicola s ním chce naposledy strávit den – tak jako kdysi, když byl zdravý. Vezme ho na imaginární cestu na všechna ta místa, která pro ně něco znamenala: jejich bývalá škola, koupaliště, televizní věž... Intenzita jejich zážitků je závěrečnou oslavou hlubokého spojení, které vzniklo z nefalšované radosti ze života. Christof nakonec odchází se sarkasmem na rtech: je rád, že opouští planetu Zemi, protože by stejně nesnesl dívat se na její zánik.

Na cestě městem však potkáváme i další postavy: Christofova otce, úspěšného prodejce aut, který se vlivem osudu propadá do melancholie; jeho strýce, který strávil nějaký čas ve vězení; nešťastně zamilovanou Karolinu, která doufá, že bratrovo novorozené dítě spasí svět; učitelku němčiny Marii, která v osmnáctiletém studentovi Tomášovi pozná svého zesnulého syna.

Simon Stephens ve svém psychologickém vztahovém dramatu zobrazuje rodinné tragédie na pozadí klimatických změn a mezigeneračních konfliktů. Zatímco mladí mají pocit, že je rodiče nechali napospas hroučícímu se světu a jejich hledání a touha nikam nevedou, generace otců umdlévá pod vahou neúspěšných životních plánů a zastaralých hodnot, stahuje se do samoty a mlčí. Všichni si však připadají jako vydědění bez domova ve světě, který se jim odzvil.

Hra vznikla na objednávku Schauspielhaus Stuttgart, kde měla premiéru 6. ledna 2024 v režii Elmara Goerdena.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

27. 1. 2024
Theater Erfurt
Antonín Dvořák:
RUSALKA
opera

2. 2. 2024
Národní divadlo Brno
Bedřich Smetana:
DALIBOR
opera

4. 2. 2024
Staatsoper unter den Linden
Berlin
Antonín Dvořák:
RUSALKA
opera

9. 2. 2024
Jihočeské divadlo České
Budějovice
Antonín Dvořák:
JAKOBÍN
opera

Informujeme

CARMEN

Bizetovo veledílo bylo poprvé představeno v původní verzi, v níž Carmen vstupuje na scénu s odlišnou úvodní árií. První verze z roku 1874, která byla následně několikrát revidována, uvedl René Jacobs spolu se sólisty, sborem a B'Rock Orchestra 12. března 2024 v Antverpách. Tato původní verze je součástí nového kritického vydání Paula Prévosta, ve kterém jsou všechny tři verze reprodukovány s mluvenými dialogy. Verze z roku 1874 je výsledkem Bizetovy inspirace ještě předtím, než do ní zasáhli účinkující, režiséři nebo kritici. Nyní mohou interpreti sami vybírat ze tří verzí.

THAÏS

Dramatické setkání v Alexandrii 4. století: Opera Julese Masseneta *Thaïs* zobrazuje vnitřní drama mnicha Athanaëla a kurtizány Thaïs, kteří se zmitají mezi duchovním a tělesnou láskou. Massenetova opera patří k mistrovským dílům francouzského 19. století jejíž úspěch na divadelních prknech dodnes nepolevuje. Vedle *Manon* a *Werthera* je to také jedno z nejoblíbenějších a originálních děl skladatele. V kritickém vydání *L'Opéra français* dokumentuje francouzský muzikolog Fabien Guilloux různé etapy díla, které se staly základem mnoha interpretací. Koncertní provedení *Thaïs* za užití nové kritické edice se uskutečnilo 23. ledna 2024 v Toulonské opeře pod taktovkou Victoriena Vanoostena.

JAKOBÍN

Inspirací pro *Jakobína* bylo Dvořákovi jeho dětství, kdy chodil hrát na kůr a k muzice v rodné Nelahozevsi i jejím okolí. V postavě učitele se také objevily Dvořákovy vzpomínky na jeho učitele Antonína Liehmannna. Libreto k opeře napsala Marie Červinková-Riegrová. Jihočeské divadlo České Budějovice uvedlo premiéru opery *Jakobín* 9. února 2024.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

ŘADKA DENEMARKOVÁ SE STALA ČLENKOU NĚMECKÉ AKADEMIE PRO JAZYK A LITERATURU

Čtyřnásobná držitelka ceny Magnesia Litera, spisovatelka, literární historička, scenáristka, dramaturgyně, překladatelka z němčiny a členka DILIA Radka Denemarková se v sobotu 13. dubna 2024 stala členkou prestižní Německé akademie pro jazyk a literaturu.

Německá akademie pro jazyk a literaturu (Deutsche Akademie für Sprache und Dichtung) sdružuje spisovatele, kritiky, překladatele a vědce, kteří významně přispívají k rozvoji německého jazyka a literatury. Založena byla v den 200. narozenin Johanna Wolfganga von Goetha, tedy 28. srpna 1949 ve Frankfurtu nad Mohanem.

Nyní sídlí v Darmstadtu, pořádá konference, připravuje publikace, věnuje se propagaci literatury a každoročně uděluje několik literárních cen – za německy psanou literaturu, za esejistiku a za překlad.

Radka Denemarková se 13. dubna zařadila po bok takových osobností, jako jsou Hannah Arendtová, Heinrich Böll či Thomas Bernhard. Po Pavlovi Kohoutovi, Jiřím Grušovi a Libuši Moníkové je tak další

reprezentantkou české, respektive československé kultury v řadách členů této prestižní instituce.

Gratulujeme!

BF

MILAN KUNDERA BY OSLAVIL SVĚ 95. NAROZENINY

Nesnesitelná lehkost bytí, *Žert* nebo *Nesmrtelnost*. To je jen nepatrný zlomek výjimečných děl spisovatele Milana Kundery, který by oslavil své 95. narozeniny.

Brněnský rodák Milan Kundera se narodil 1. dubna 1929, v mládí se učil hrát na klavír, později studoval hudební kompozici u Pavla Haase a Václava Kaprála. Zájem o hudbu se následně odrazil také v jeho literárním díle.

Původně začal studovat na Filozofické fakultě UK literární vědu a estetiku, ale už po dvou semestrech přestoupil na FAMU, kde nejprve studoval filmovou režii, později scenáristiku. Po absolvování na FAMU vyučoval světovou literaturu – nejprve jako asistent, později jako docent.

Do literatury vstoupil jako básník a dramatik, nakonec se ale celosvětově proslavil zejména jako prozaik a esejista. V roce 1975 emigroval z Československa do Francie, o čtyři roky později byl zbaven občanství. Natrvalo se do své rodné vlasti už nikdy nevrátil, což je důvodem, proč jej ve světě čtenáři znají spíše jako francouzského spisovatele českého původu.

V jeho dílech se opakují motivy krize identity, nepochopení v mezilidské komunikaci a individuálních přístupů k vlastní i společné minulosti. Jeho romány se vyznačují filozofickými a existenciálními otázkami. Mezi jeho nejznámější díla patří *Nesnesitelná lehkost bytí*, *Žert*, *Nevědění*, *Nesmrtelnost* nebo *Kniha smíchu a zapomnění*. Některé z jeho textů byly zfilmovány.

Zemřel 11. července 2023 v Paříži. Bylo mu 94 let.

BF

MAGNESIA LITERA 2024

23. ročník výročních cen Magnesia Litera se uskutečnil v tradičním dubnovém termínu. V loňském roce nově zavedené kategorie pro žánrovou literaturu se tentokrát staly plnohodnotnými členy portfolia Magnesie Litery a vítězové byli oznámeni stejně jako vítězové všech ostatních tradičních kategorií 18. dubna na Nové scéně Národního divadla.

Nejdůležitějším úkolem výročních knižních cen Magnesia Litera je propagovat kvalitní literaturu a dobré knihy. A to bez omezení a bez ohledu na žánry: stejnou pozornost si zaslouží spisovatelé, básníci, překladatelé, nakladatelé i vědci a teoretici. Proto bylo ocenění rozvrženo do dvanácti kategorií, které se snaží obsáhnout veškerou domácí knižní produkci. Porotu k jednotlivým kategoriím delegují oborové příslušné obce a organizace. Aby se předešlo příliš úzké specializaci, vítěze v kategoriích Litera za debut roku a Kniha roku vybírá 300 oslovených lidí z knižní branže: od univerzitních badatelů až po knihovníky a knihkupce.

DILIA tradičně podpořila kategorii DILIA Litera za debut roku, jejíž vítěz si odnesl prémii ve výši 30.000 Kč.

Kniha roku

Alena Machoninová: *Hella* (Maraton)

Luxor Litera za prózu

Marek Torčík: *Rozložíš paměť* (Paseka)

Litera za poezii

Tereza Bínová: *Červený obr* (Odeon)

Litera za knihu pro děti a mládež

Jiří Dvořák: *Myko* (Baobab)

Litera za naučnou knihu

Stanislav Březina, Sylvie Pecháčková, Hana Skálová, František Krahulec: *Louky* (Academia)

Litera za nakladatelský čin

Dílo Karla Šiktance (Karolinum)

ČRo Plus Litera za publicistiku

Tereza Matějčková: *Bůh je mrtev. Nic není dovoleno.* (Echo media)

DILIA Litera za debut roku

Eli Beneš: *Nepatrná ztráta osamělosti* (Akropolis)

Litera za překladovou knihu

László Szilasi: *Třetí most* (přeložila Marta Pató, Protimluv)

Litera za fantastiku

Jan A. Kozák: *Sága o Lundirovi* (Malvern)

Litera za detektivku

Jana Jašová: *Krutý měsíc* (Motto)

Litera za humoristickou knihu

Lucie Macháčková: *Svatební historky aneb Jak jsem se nevdala* (Ikar)

Kosmas cena čtenářů

Martin Moravec: *Marek Dvořák: Mezi nebem a pacientem* (Martin Moravec)

Cena Magnesia za přínos knižní kultuře

Tomáš T. Kůs a platforma Slampoetry, cz za soustavné rozvíjení slam poetry i komunity, která kolem ní vyrostla.

NOMINACE NA CENU JIŘÍHO ORTENA 2024

Vasilios Chaleplis: *Flavedo* (Bílý Vigvam)

Básnickým textům Vasiliose Chaleplise nelze přiřknout žádnou úhrnnou nálepku, je mimořádně uceleným dialogem různých poetik. V jeho poezii se poznává současnost, jazyk ale není zatížený generačně, ani básnickou tradicí nebo manýrou – je především autonomní. Osobní se setkává s tím, co je nám společné, vytváří obrazy, které připomenou surreálnou imaginaci i digitální glitch, pracuje s absurditou intimity i intimitou absurdity. Hlásí se k místu, kde vzniká. Nezakládá se tu nová básnická ostravština? Možná. Nominaci na Cenu Jiřího Ortена zaslouží i proto, že se mu podařilo najít jasný básnický výraz, který dokáže oscilovat mezi prožitkem a pochopením, mezi emocí a interpretací současnosti.

Ondřej Krystyník: *Dům U Orobinců* (Větrné mlýny, edice Mlat)

Z různých pokusů o navázání na tradici spirituální lyriky vyhodnotila porota *Dům U Orobinců* Ondřeje Krystyníka jako nejpůvodnější. Krystyníkovu zralé gesto se obejde bez obvyklých rekvizit, jeho básně jsou suverénně tvarované celky, čitelné i tajuplné, srozumitelné i ztřeštěné, lyrický subjekt má masku studenta, který nedopatřením spálil index. Důmyslně volené jazykové rejstříky se navzájem vyvažují. Krystyník hledá Boha mezi božstvy jakoby na zapřenou, o to však poctivěji.

Marek Torčík: *Rozložíš paměť* (Paseka)

Marek Torčík představil ve svém románu *Rozložíš paměť* silné a literárně přesvědčivé vyprávění mladého muže, jehož jinakost naráží na předstupy a stereotypy nejen jeho nejbližších, ale i na nepochopení maloměstského světa, v němž vyrůstá. Nominována na Cenu Jiřího Ortена je kniha i za z paměti se tu vynořující vzpomínky na dětství, šikanu, bolest

z odmítnutí, ponížení i ran, na lásku, strach i přijetí vlastních stínů – které zdařile evokují nejen individuální lidský osud, ale i dosud spíše přehlížené problémy současné společnosti.

Zdroj: cenajirihoortena.cz

AŠ

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

TIBETSKÁ KNIHA O ŽIVOTĚ A SMRTI

audiokniha
Překlad **Dušan Zbavitel**
Tympanum s.r.o.

BLÁZNOVA SMRT

četba na pokračování
Autor **Václav Erben**
Český rozhlas Ostrava

CESTA DO ZEMĚ LIDIVONI

rozhlasová adaptace
Autor **Eduard Petiška**
Český rozhlas Praha

KAFKA V JERUZALÉMU I A II

Rozhlasová četba
Autor **Viktor Fischl**
Český rozhlas Praha

Informujeme

VIKTOR FISCHL

Viktor Fischl, hebrejským jménem Avigdor Dagan se narodil v Hradci Králové 30. června 1912, byl český, židovský a izraelský básník, prozaik, překladatel a publicista.

Viktor Fischl promoval v roce 1938 na Karlově univerzitě v Praze, kde studoval sociologii a právo. Od roku 1933 pracoval jako novinář na volné noze, přispíval do Českého rozhlasu, byl redaktorem týdeníku Židovské zprávy a parlamentním sekretářem menšinové Židovské strany, začal se zajímat o literaturu, psal své první básně, vydané v sbírkách *Člověk na mezi*, *Jaro*, *Kniha nocí* a *Hebrejské melodie*.

Fischl v roce 1939 emigroval do Londýna, kde pracoval pro zahraniční odboj v Benešově exilové vládě zajišťoval komunikaci s britským parlamentem.

Do začátku září, než vypukla válka, zachránil z protektorátu asi dvě stě lidí, kterým v Londýně opatřil britská víza a zajistil pro ně v Anglii přijetí. Působil také jako tajemník čs. PEN klubu, který tam v roce 1940 s dalšími našimi emigranty založil. Když válka skončila, byl jmenován prvním tajemníkem našeho velvyslanectví v Londýně. Zachytil myšlenky Jana Masaryka v knize *„Hovory s Janem Masarykem“*. Fischlova prozaická prvotina *Píseň o lítosti* zvítězila v roce 1948 v soutěži Evropského literárního klubu, ale vyjít už nestihla, cenzura ji nepovolila.

Po komunistickém převratu a Masarykově smrti se Fischl rozhodl pro emigraci do právě vznikajícího židovského státu Izrael a byl zaměstnán na izraelském ministerstvu zahraničí. Během roku se naučil plynule hebrejsky. Pracoval na velvyslanectví v Japonsku, byl velvyslaneckým radou na izraelské ambasádě v Barmě, v Polsku, v Jugoslávii, v Norsku a na Islandu a nakonec v Rakousku. Právě v době jeho misí v Rakousku a Polsku se mu podařilo několikrát dostat i do

Československa. V roce 1977 ukončil svou diplomatickou kariéru a od té doby se věnoval především literární tvorbě.

Do Československa se vrátil poprvé až v roce 1990. Dostalo se mu tam řady ocenění – v roce 1992 čestné občanství Hradce Králové, roku 2005 při své poslední návštěvě převzal společně s Josefem Škvoreckým za celoživotní dílo Cenu Jaroslava Seiferta, pojmenovanou po Fischlově dávném příteli. Roku 1996 mu byl propůjčen Řád T. G. Masaryka III. třídy. Je rovněž nositelem Čestné medaile TGM za věrnost jeho odkazu, kterou mu v roce 1999 udělilo Masarykovo demokratické hnutí, v době, když vydalo jeho knihu „*Hovory s Janem Masarykem*“.

DILIA licencovala v premiéře pro Český rozhlas dvě jeho povídky *Kafka v Jeruzalému I a II*.

DIGITALIZOVANÝ KRISTIÁN SE VRÁTIL DO KIN

Národní filmový archiv digitálně restauroval veselohru *Kristián* s Oldřichem Novým v hlavní dvojroli.

Režisér Martin Frič při psaní scénáře vycházel z francouzské divadelní hry, která se s úspěchem u diváků hrála v divadle na pražských Vinohradech.

První diváci se Kristiánovými nesnáze bavili 8. září 1939, týden od vypuknutí druhé světové války.

Kristián se natáčel za protektorátu v ateliéru na Barrandově. Štáb ho dokončil za tři týdny, pak museli filmaři studio na požadavek Němců vyklidit. Oldřich Nový se stal hvězdou protektorátního stříbrného plátna, osobní život ale neměl lehký. Odmítl se rozvést s fotografkou Alicí Wienerovou, přestože byla židovského původu. Na podzim 1944 musela odejít do terezínského ghetta a internován byl i Nový, skončil v saském pracovním táboře Osterode.

Při digitalizaci byly odstraněny poškození a špíny, které vznikaly na materiálu v pozdější době. Podoba veselohry tak je nyní stejná jako před pětáosmdesáti lety.

DILIA zastupuje nositele práv k tomuto filmu.

KAREL KACHYŇA – 100. VÝROČÍ NAROZENÍ

Karel Kachyňa byl český filmový režisér a scenárista. Narodil se 1. května 1924 na Moravě.

V letech 1947 až 1951 studoval FAMU.

Jako jeden z prvních studentů absolvoval FAMU v Praze roku 1951. Dokumentární snímky začal natáčet již během studií. Debutoval spolu s Vojtěchem Jasným (*Nic není zamračeno* 1950, *Neobyčejná léta* 1952, *Lidé jednoho srdce* 1953). Roku 1959 natočil film *Král Šumavy*. Dobová tematika se držela i jeho dalších děl, v druhé polovině padesátých let se také proslavil filmy *-Ztracená stopa* 1955, *Tenkrát o Vánocích* 1958 a *Práče* 1960.

Po celá šedesátá léta spolu tvořili Karel Kachyňa se scenáristou Janem Procházkou. Z jejich spolupráce vznikly snímky jako např.: *Trápení* 1962, jenž byl oceněn na filmovém festivalu v Cannes a v Mar del Plata dále získal Stříbrnou Gondolu i Stříbrnou Minervu v Benátkách, film *Vysoká zeď* 1954 byl oceněná Stříbrnou plachtou na Mezinárodním filmovém festivalu v Locarnu a *Ať žije republika* (1965) rovněž oceněná na Mar del Plata v kategorii „Nejlepší film“.

Zásadní filmy natočil ve druhé půli šedesátých let: *Kočár do Vídně* (1966), *Noc nevěsty* (1967), *Směšný pán* (1969), *Už zase skáču přes kaluže* (1970), který natočil ve spolupráci s výtvarnicí Ester Krumbachovou, film získal na festivalu v San Sebastian „Zlatou lasturu“. Ač drama *Ucho* (1970) skončilo na 30 let v trezoru, dočkalo se nominace na Zlatou palmu v Cannes.

Po krátké odmlce přišly *Lásky mezi kapkami deště* (1979), *Pozor vizita* (1981) a *Sestřičky* (1983), kde v hlavní roli vynikla Kachyňova budoucí žena Alena Mihulová. Od konce 70. let pracoval pro televizi, kde vznikly adaptace povídek Oty Pavla *Zlatí úhoři* (1979) a *Smrt krásných srnců* (1986) dále pro televizi vzniklo *Počítání oveček* (1981), *Duhová kulička* (1986) a skvělý český seriál *Vlak dětství a naděje* (1985).

Některé, původně televizní projekty se dočkaly kinodistribuce *Městem chodí Mikuláš* (1992), *Kráva* (1994), *Fanny* (1995) a *Hanele* (1999). Jeho posledním filmem byl *Cesta byla suchá místy mokrá* (2003).

Filmoví kritici akcentovali jako největší devizu Karla Kachyni jeho přesné a výrazné postižení psychologie postav. Často zachycuje zdánlivou banalitu, běžné lidské osudy. Zajímá jej svět outsiderů a ztroskotanců. Naopak je mu vzdálena veškerá glorifikace a okázalost.

Mnohé z jeho filmů patří k nejlepším českým a československým filmům. V roce 1999 převzal Karel Kachyňa na MFF Karlovy Vary zvláštní cenu za dlouholetý přínos světové kinematografii. V roce 1995 také získal ocenění Český lev za dlouholetý umělecký přínos českému filmu. V roce 2002 získal na Zlín Film Festivalu ocenění Zlatý stříveček za mimořádný přínos kinematografii pro děti a mládež.

ROZHOVOR S ALENOU MIHULOVOU

DILIA požádala paní Mgr. Alenu Mihulovou o krátkou vzpomínku ke stému výročí narození jejího manžela Karla Kachyni.

K jakému tématu by se dnes pan režisér Kachyňa podle Vás určitě vyjádřil a cítil by potřebu jej zpracovat?

Víte, to je tak osobní, čeho by se chytil v této době! Mám dojem, že by nevěděl co dřív a nebo by se soustředil jen na svou osobní výpověď, na své téma.

Každý z nás občas hluboko v duši hovoří se svým blízkým, jistě i Vy. Ve které dnešní divadelní nebo filmové roli byste chtěla, aby Vás viděl?

No, on byl velký kritik, že bych až tak toužila po tom, že by mne viděl a něco k tomu říkal? To bych ani nemusela, to se stalo možná jednou, dvakrát, kdy mne za něco pochválil, ale každopádně i když by to byla třeba tvrdá kritika, a on uměl být drsný, protože byl upřímněj, tak bych to vlastně ráda slyšela a bylo by to jedno, která by to byla role.

Jaká nejčastější slova pana režiséra si připomínáte a dbáte na jeho rady?

Mrzí mne, že jsem ho víc neposlouchala. A když si na něco vzpomenu na nějakou věc, která ani nebyla rada, jen tak vlastně něco okomentoval, nebo se vyjádřil k něčemu z kumštu, tak si říkám, že měl pravdu, že se tam můžu slyšet. Ale většinou si na něj vzpomenu, když se něco podaří naší dceři a to si říkám, tak co? Bylo by to aspoň za dvě? Protože on známkoval na place, takže to nám zůstalo. A my si dáváme jedničku s hvězdičkou.

Jsem moc ráda, že Karla připomínáte.

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Tereza Agelová, Pavel Gejguš – ANI RYBA, ANI KRAB (2022)

George Orwell, Tereza Agelová – FARMA ZVÍŘAT

Matěj Balcar – PÁNSKÝ KLUB (2019)

Martin Čičvák – URNA NA PRÁZDNÉM JEVIŠTI (2016)

Matěj Dadák – POUTNÍCI DO LHASY (2018)

Matěj Dadák – SENTIMENT (2022)

Tomáš Dianiška – TAJEMNÝ PAN ZET (2023)

Tomáš Dianiška – TĚLO TAJNÉ AGENTKY (2023)

Ivan Hubač – LÍDA BAAROVÁ

Petr Hudský – KACÍŘSKÉ NÁPADY (2009)

Petr Hudský – TELÁTKO POPLETA (2024)

Jiří Just – AŤ SMÍCH DÁL ZŮSTÁVÁ S TOUTO KRAJINOU (OBVESELOVAČI) (2023)

David Košťák – KARKULKA V SĚTI

Lenka Cívade, David Košťák – MARIE A MAGDALÉNY (2022)

Ivan Alexandrovič Gončarov, David Košťák – OBLOMOV (2023)

David Košťák – TRÓJANKY (2023)

Tomáš Loužný, Marie Nováková – BÍLÝ KARIBU

PŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Leonore Confino – ZRCADLOVÝ EFEKT (L'EFFET MIROIR, 2023)

Leonardo de la Fuente – FREUD A POKOJSKÁ (FREUD ET LA FEMME DE CHAMBRE, 2023)

Gilles Paris, Pamela Ravassard, Garlan Le Martelot – CUKETKA (COURGETTE, 2023)

Yasmina Reza – JAMES BROWN NOSIL NATÁČKY

(JAMES BROWN METTAIT DES BIGOUDIS, 2023)

Sébastien Thiéry – VIDEOKLUB (VIDÉO CLUB, 2023)

Susannah Finzi – POVĚST (A REPUTATION, 2024)

Susannah Finzi – PŘEHLÍŽENÍ (BLIND EYE, 2009)

Susannah Finzi – SRAZ (REUNITED, 2012)

David Henry Hwang – M. BUTTERFLY (M. BUTTERFLY, 1988)

Brian Robert Stewart – JACKOVY PATÁLIE

Eric-Emmanuel Schmitt – BUNGALOV 21 (BUNGALOV 21, 2020)

Ferdinand von Schirach – ONA ŘÍKÁ. ON ŘÍKÁ. (SIE SAGT. ER SAGT., 2023)

Florian Zeller – BÍLÝ JELEN (DES TRAINS À TRAVERS LA PLAINE, 2021)

NEPŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Jez Butterworth – THE HILLS OF CALIFORNIA (2024)

Beth Steel – TILL THE STARS COME DOWN (2024)

Jack Thorne – THE MOTIVE AND THE CUE (2023)

Sivan Ben Yishai – NORA OR HOW TO DIGEST THE MASTER'S HOUSE (2023)

Ewe Benbenek – JUICES (2023)

Rainald Goetz – BARACKE (2023)

Thomas Köck – FORECAST: ODIPUS (LIVING ON A DAMAGED PLANET, 2022)

Falk Richter – THE SILENCE (2023)

Roland Schimmelpfennig – LAIOS. ANTHROPOLIS II (2023)

Felicia Zeller – ŽÁDOST O MAXIMÁLNÍ ODSTRANĚNÍ NÁSILÍ

(ANTRAG AUF GRÖSSTMÖGLICHE ENTFERNUNG VON GEWALT, 2023)

Eboni Booth – PRIMARY TRUST (2023)

Amanda Gronich, Moisés Kaufman – HERE THERE ARE BLUEBERRIES (2022)

Robert Caisley – HAPPY (2013)

Lulu Raczka – A GIRL IN SCHOOL UNIFORM (WALKS INTO A BAR) (2017)

Lulu Raczka – SOME PEOPLE TALK ABOUT VIOLENCE (2015)

Mark Ravenhill – BEN AND IMO (2024)

Ashley Robinson – BROKEBACK MOUNTAIN (2023)

Simon Stephens – A DARK, DARK, DARK, DARK BLUE (2024)

Máte rádi dobré jídlo a dobré divadlo?
Právě pro vás servírujeme tříchodové menu
a hned několik nových her!

VEČEŘE S NOVOU HROU 2024 #1

**Originální koncept divadelní degustace –
nevšední kulturní i kulinářský zážitek**

12. června 2024 ve 20:00 v plenéru před Divadlem Vila Štvanice

Režie: Emma Žežulová

Jednotlivé chody té nejžhavější současné české dramatiky provedou návštěvníky od přípitku až po dezert.

Vstupenky k dispozici na gout.cz.

Karkulka: Někdo mi olajkoval fotky na Instagramu!
Prohlížeč: Hashtag: grandma, hashtag: babička, hashtag: uprostřed lesa.
Tato fotka se líbí uživateli: Vlk.
Vlk: Ahoj! To je hafo pěkná fotečka. A hustej a cool čepeček.
A v neposlední řadě taky krásné místečko. Zrovna jsem přemýšlel,
že si zajdu protáhnout tlapy na procházku. Můžu se zeptat,
kde to přesně je? Mrkající smajlík.

(David Košťák: Karkulka v síti)

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min směrem
za ČSOB (platí pro oba východy z metra).

U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají.
V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je
velký nápis DILIA.